

Avīze

Piebaldzēniem

11 (176) 2012. gada novembris

Jaunpiebalgas novada izdevums

*Starp dzīvības zvaigznēm
daudzām*

*Nu arī tavējā mirdz!
To sargās no pasaules vējiem
Vecāku mīlošā sirds!*

2012.gada 14.oktobrī dzimusi

Sofija Skoboļeva

Sveicam laimīgos vecākus
un vecvecākus!

Novembris – salnu mēnesis

16.11. Valsts svētkiem veltīts svinīgs sarīkojums
Jaunpiebalgas kultūras namā, „Gada cilvēks 2012”
godināšana.

18.11. – Latvijas Republikas proklamēšanas 94.gada-
diena.

Plkst.15.00 Valsts svētkiem veltīts pasākums Zosēnu kultūras namā.

30.11. – Andreja diena. Tās vakarā senie latvieši nesuši dāvanas gariem
un veļiem, šo nakti dažviet uzskatīja par pēdējo
veļu nakti. Jaunie ļaudis šajā dienā aktīvi
pareģoja nākotni un zīlēja.

Decembris – vilku mēnesis

02.12. – Pret latviešu tautu vērsta totalitārā
komunistiskā režīma genocīda upuru piemiņas
diena.

02.12. – Pirmā advente.

*Kur zemi lai krāšņāku rastu,
kam skaistākās dziesmas lai dzied,
kā zemi pie dzintara krasta,
kā zemi, kur ābeles zied.
Tā zeme ir dzimtene mana,
te izaugt un dzīvot man ļauts.
Ik puķe tās vārdu man zvana,
šo zemi par Latviju sauc.*

**Sveicam Latvijas Republikas
proklamēšanas 94.gadadienā!**

Jaunpiebalgas novada dome

ŠAJĀ NUMURĀ:

- ☛ „Gada cilvēks 2012”
- ☛ jaunākais novada domē
- ☛ mācītāja A.Egliša pārdomas
valsts svētkos
- ☛ stafetes skrējieni
„Nesam gaismu”
- ☛ sporta aktivitātes – nūjošana
- ☛ kultūras pasākumi novadā
- ☛ dažādas ziņas

Pārdzīvojuši pēkšņo, bet, par laimi, īso ziemas atnākšanu jau oktobra beigās, vadām mīglainās un drēgnās novembra dienas. Šis mēnesis arvien nāk ar svētku sajūtu – senču garā svinamo Mārtiņdienu, tad Lāčplēša dienu, visbeidzot ar valsts svētkiem 18.novembrī – Latvijas dzimšanas dienu.

Kā mēs atzīmējam vai svinam valsts svētkus? Kā nu kurš. Līdz ar neatkarības atgūšanu ieguvām arī šos skaistos svētkus. Šodien būtu grūti iedomāties, ka pirms vairāk nekā divdesmit gadiem, pat Studentu dienu (17.novembrī) atzīmējot, bija jāuzmanās, jo dzirdīgās ausis un visu redzošās acis ātri vien varēja kādam nosūdzēt, sak, vai nu tikai šie svētki tiek svinēti, ka tikai kaut kas nav saistīts arī ar nākamo – 18.novembra – dienu! Un nu jau esam tik tālu prom no tā laika, varam svinēt, kā un ko gribam, jo dzīvojam taču neatkarīgā un demokrātiskā valstī. Šo daudzo gadu gaitā varbūt tomēr ne katram izdevies saprast, ko darīt ar šādiem svētkiem, kā tos pareizāk atzīmēt. Jubilejās, Jāņos, Ziemassvētkos esam iedibinājuši savas tradīcijas ģimenē, bet kā ar valsts dzimšanas dienu? Citam ir prieks par to vien, ka vispār ir šāda brīva diena.

Manuprāt, īpašs pasākums, veltīts valsts svētkiem, ir gaismas festivāls „Staro Rīga”. Krāsains, pārsteidzošs, emocionāls. Šogad tas notiks jau piekto reizi, kuru apmeklēt var dažas dienas pirms svētkiem (no 15.līdz 18.novembrim). Šis festivāls gadu no gada kļūst arvien vērienīgāks, jo pieaug gaismas objektu skaits.

Tāpat par tradīciju kļuvusi gan militārā parādē 11.novembra krastmalā, gan Valsts prezidenta uzruna svētku vakarā pie Brīvības pieminekļa, pēc tās krāšņais svētku salūts Daugavmalā. Tas arī nekas, ja nav iespējams pabūt klātienē Rīgā, visu tikpat labi var redzēt televīzijas pārraidē. Tas laikam arī dod svētku sajūtu, protams, arī saklāts svētku galds radīs sirsnīgu atmosfēru mājās, radot iespēju pabūt visiem kopā šajā dienā.

Lai nu ko mēs katrs teiktu par savu zemi un valsti šajos nebūt ne viegļajos pārmaiņu laikos, tomēr jāatzīst, ka Latvija mums tāda ir vienīgā, tā ir mūsu dzimtā zeme, mēs visi tai esam ļoti, ļoti vajadzīgi, un tieši šeit, nevis tālumā, svešās zemēs!

Ikvienam savā padarītajā darbā jāieliek viss labais, ko vien spēj, lai tas dotu gandarījumu pašam un atstātu paliekošu, visai tautai svarīgu vērtību.

Lai mums skaisti un sirsnīgi valsts svētki!

Aija Kīkere

Jaunpiebalgas novada dome apbalvojumam "GADA CILVĒKS 2012" apstiprināja nominācijas:

Laima Kazeroska - izglītībā
Dzidra Prūse - kultūrā
Daumants Lūsa - sportā
Ilvars Ābelnieks - uzņēmējdarbībā
Jolanta Briede - lauksaimniecībā
Ilze Ontužāne – apkalpojošā sfērā
Inese Leite – sabiedriskajā darbībā
Pēteris Avens - mecenātismā
Agnese Smilga – gada jauniešis
Ilga Priše – mūža ieguldījums

Sveicam!

2012. gada 1.oktobra novada domes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt grozījumus Nr. 8 2012. gada 13. februāra saistošajos noteikumos Nr. 2 „Par Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2012. gadam”.
2. Apstiprināt Saistošos noteikumus „Kārtība, kādā ar nekustamā īpašuma nodokli apliek vidi degradējošas, sagruvušas vai cilvēku drošību apdraudošas būves Jaunpiebalgas novadā”.
3. Lūgt Valsts kasei atbalstīt aizdevumu procentu likmju maiņu no Valsts kases izsniegtajiem aizdevumiem, piemērojot atbilstošā termiņa viena gada valsts aizdevumu procentu likmi.
4. Jaunpiebalgas novada domei kā Latvijas – Šveices sadarbības programmas individuālā projekta „Atbalsts ugunsdrošības pasākumiem pašvaldību vispārējās izglītības iestādēs” (turpmāk – individuālais projekts) partnerim, piedalīties individuālā projekta īstenošanā, saskaņā ar apliecinājumu par dalību individuālā projekta „Atbalsts ugunsdrošības pasākumiem pašvaldību vispārējās izglītības iestādēs”. Akceptēt plānotās uguns aizsardzības sistēmu uzstādīšanas kopējās izmaksas Ls 10277,27 apmērā un nodrošināt līdzfinansējumu 10 % apmērā, kas ir Ls 1 027,73 no uguns aizsardzības sistēmu uzstādīšanas kopējām izmaksām, paredzot to 2013.gada budžetā. Slēgt līgumu ar Valsts reģionālās attīstības aģentūru (turpmāk – Aģentūra) par individuālā projekta ieviešanu.
5. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada pašvaldības mantas – meža cirsma „Baši” Jaunpiebalgas pagasts un „Lielcilakalns” Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas 2012.gada 25.septembra izsoles rezultātus. Slēgt nekustamā īpašuma pirkuma līgumus par lēmuma 1.punktā minēto cirsma īpašuma pārdošanu.
6. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada pašvaldības mantas nekustamā īpašuma „Jēcu kalns” Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads 2012.gada 29.augusta izsoles rezultātus. Slēgt nekustamā īpašuma pirkuma līgumus par lēmuma 1.punktā minēto cirsma īpašuma pārdošanu.
7. Atbalstīt Jaunpiebalgas novada domes dalību projekta „Partnership without border and good practices transfer in the social services” pieteikuma sagatavošanā Eiropas sociālā fonda grantu programmai „Without Borders – Component 1 – Phase 2” Bulgārijas Republikā, budžeta līnija Nr. BG051PO001-7.0.07. Atbalstīt sadarbības līguma slēgšanu par minētā projekta sagatavošanu un ieviešanu ar Sviļengradas (Свиленград) pašvaldību Bulgārijā. Atbalstīt sadarbības līguma slēgšanu par minētā projekta sagatavošanu un ieviešanu ar Erči (Erichie) pašvaldību Itālijā.
8. Piešķirt dotāciju Jaunpiebalgas novada domes nodibinājumam „Solis Piebalgā” LVL 29.44 (divdesmit deviņi lati 44 santīmi) apmērā bankas konta pagaidu slēgšanai. Iepriekš minēto summu ieskaitīt Jaunpiebalgas novada domes nodibinājumam „Solis Piebalgā, AS „Swedbank” kontā.
9. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu, „Mazceikari”, kadastra apzīmējums 4298 002 0008, Zosēnu pagasts, atdalot atsevišķu zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4298 002 0009, 4,2 ha platībā. Atdalītai zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4298 002 0009, 4,2 ha platībā noteikt: piešķirt jaunu nosaukumu „Streīņa Zeikari”, Zosēnu pa-

gasts, Jaunpiebalgas novads, LV – 4133; noteikt lietošanas mērķi mežsaimniecībā (šifrs 0201). Zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4298 002 0008, 24,4 ha platībā: saglabāt esošo nosaukumu – adresi zemei un ēkām „Mazzeikari”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133; noteikt lietošanas mērķi lauksaimniecībā (šifrs 0101). Minētais lēmums nav pretrunā ar Jaunpiebalgas novada Zosēnu pagasta teritorijas plānojumu.

10. Ieskaitīt pašvaldības pamatlīdzekļu sastāvā pašvaldībai piekritošas zemes: neapbūvētu zemes vienību „Vēverītes”, kadas-

tra apzīmējums 4256 006 0182, 0,0722 ha platībā; apbūvētu zemes vienību „Liepas”, kadastra apzīmējums 4256 008 01057, 0,2 ha platībā.

11. Apstiprināt noslēgto zemes nomas līgumu apbūvētai zemes vienībai „Kalna Kaņepi”, kadastra apzīmējums 4256 009 0063, Jaunpiebalgas pagastā, Jaunpiebalgas novadā, 1,3 ha platībā. Zemes nomas laiks 10 gadi. Zemes nomas maksas 0,5 % no kadastrālās vērtības.

Sagatavoja **Dace Bišere - Valdemiere.**

Brīva un neatkarīga valsts. Latvija Pārdomas valsts svētkos

Pirms daudz gadiem, kad vēl biju pusaudzis, mūsu mājā Cēsīs dzīvoja kāds represēts un no Sibīrijas atgriezies latviešu vīrsnieks. Viņa tēvs vēl cara laikā bija kalpojis kā inženieris dažādās vietās Krievijā un Ukrainā, un tad ģimenei nācies ceļot pa šīm zemēm. Kad nodibinājās jaunā Latvijas valsts, tēvs nolēmis vest visu ģimeni turp. Naktī esot devuši cimdu pāri krievu robežsargam, kas pievēris acis, kad tēvs, māte un trīs dēli šķērsojuši robežupi, lai iekļūtu jaunajā valstī.

Šis stāsts man atausa atmiņā, pirmo reizi apmeklējot Israēla zemi. Stāvēju netālu no vietas, kur Vecās Derības karavadoņa Jozuas vadībā tauta pirms vairāk nekā 3000 gadiem bija šķērsojusi Jordānas upi, lai ieietu šajā Dieva apsolītajā zemē. Par to Jozuas grāmatā rakstīts šādi: „...tad nu celies ar visu šo tautu un ej pāri Jordānas upei, uz zemi, ko es viņiem, Israēla bērniem, gribu dot.”

Šodien, lūkojoties no upes puses uz apsolīto zemi, priekšā redzami vien kalni un Jūdejas tuksnesis. Nav ne miņas no piena un medus, kas tautas vadonim Mozum savulaik bija solīts. Visdrīzāk tāpat bija arī senatnē.

Arī latviešu inženiera ģimenei pēc jaunās valsts robežas šķērsošanas pirmos gadus nācās dzīvot zemniecā un pārtikt no gadījuma darbiem. Dzīve Latvijā visdrīzāk atgādināja dzīvi tuksnesī. Bet viņi centās un iedzīvojās, jo šajā jaundzimušajā valstī saskatīja Dieva dāvanu.

Latvijas valsts arī šobrīd ir salīdzinoši jauna. Ja ceļojam pa savu zemi, varam redzēt visu iepriekšējo valdītāju izveidotās stratēģiskās vietas – liela daļa mūsu novadu centru un pilsētu ir bijušas vācu muižas. Daudz ko pienesa arī zviedri un poļi. Bagātīe krievu uzņēmēji reiz izveidoja dzelzceļu tīklu, ostas, pirmās fabrikas. Un Dievs lēma šo visu gadiem krāto, gan mantisko, gan garīgo, nodot mūsu tautai. Tai tautai, kuras sirds bija piesaistīta Latvijas zemei laikā, kad beidzās Pirmais pasaules karš. Tā nu mēs atzīmējam savas valsts Neatkarības svētkus. Ko tie mums šodien nozīmē?

Lasu laikrakstā „Druva” sarunu ar ģimeni, kura aizbrauc no Latvijas strādāt uz Vāciju – „domāju, ka pēc Latvijas mēs neskumsim, jo mums nav, pēc kā te skumt. Pēc nabadzības un vienaldzības no valsts puses? Nē, tā mums nepietrūks.” Un arī pēdējā tautas skatīšana parāda, ka esam šeit vairs tikai ap 1,9 miljoni. Saka, patiesībā esot vēl mazāk. Daudzi pamet šo vietu. Savukārt Jaunpiebalgā kādā sanāksmē gados jauns cilvēks ļoti skaidri, dažās frāzēs, izteica apņēmību pilnīgi visās jomās iestāties par Latvijas valsts neatkarību un saimniecisku noturību. Kura no šīm ir spēcīgāka tendence, varbūt mums ir virspusējs, dažkārt panisks priekšstats par notiekošo mūsu zemē?

Ar Latvijas neatkarības jēdzienu top saistītas ļoti dažādas izpratnes sabiedrībā. Daži to ļoti noteikti saredz kā robežu ap teritoriju, kur runā latviski vai maksā latos. Ir izteikti viedokļi, ka tā ir valsts, kura izrāvusies no Krievijas un nu ir opozīcijā pret krievisko. Ir arī tādas mūsu valstij piederīgo grupas, kuras ar neatkarīgo Latviju saista tikai īpašums, kaut paši dzīvo plašajā pasaulē, viņi nav nemaz grasījušies šeit dzīvot, bet Latvijas

neatkarības statuss garantē zināmu īpašuma drošību. Vēl kādi prēcājas, ka mēs, latvieši, esam prēcīgi šai Eiropas nomalē, Krievijas pierobežā, dzīvot, līdz ar to uzturot lielāku drošības telpu Vakareiropai.

Nevēlos nevienu kritizēt. Tikai visi šie uzskati saduras, it kā satek kopā tajā vienā vietā uz pasaules, ko mēs saucam – Latvija.

Vienkāršās vārda „neatkarība” definīcijas saka, ka tā ir pašnoteikšanās spēja un tauta nav pārvaldīta no citurienes. Proti, ka viss, kas vien mūsu tautai vajadzīgs, ir uz vietas. Vai mēs ar to esam mierā?

Turpat, Vecajā Derībā, varam lasīt divus nopietnus iemeslus, kāpēc tauta atkrita no neatkarības un brīvības idejas: „...tauta Mozu neklausīja savas mazticības un smago darbu dēļ...”

Mazticība neļāva pilnībā Dievam uzticēties, paļauties ar visu spēku uz viņa vadību. Savukārt šeit minētie smagie darbi – tie bija verdzībā nonākušās tautas darbi ķieģeļu ražošanā. Tie nekad neļāva iztaisnoties Dieva priekšā. Bija arī tik daudz, ko darīt. Kā lai domā par nākotni, kā lai uzņemam lielāku atbildību? Tomēr Dievs turpināja savu nodomu un, kā mēs zinām, Israēla tautu izveda no verdzības uz solītu zemi. Uz neatkarību.

Arī mūsu, latviešu, tauta arvien ir sevi par ticības tautu apzīmējusi un savai neatkarībai ticējusi. Reizēm darījusi arī netikamas lietas un tomēr ticības spēkā divas reizes pagājušajā gadījumā saņēmusi pār mūsu zemi Latviju izlietu svētību. Svētību, kas plūst joprojām.

Latvija šobrīd piedzīvo grūtu ticības pārbaudes laiku. Mēs zaudējam visdārgāko – savus tautiešus, kuri aizbrauc. To dara tieši šo minēto divu iemeslu dēļ. Vieni tāpēc, ka, pat ļoti grūti strādājot smagus darbus, nespēj sagādāt iztiku sev un savai ģimenei. Otri tāpēc, ka vairs netic savas valsts spējai jebkad nostāties uz kājām. Šādā situācijā mazliet naivi un ironiski skan valstsvīru dižošanās ar stingriem un drastiskiem notikumiem budžeta cirpšanā Eiropas Savienības priekšā. Tās pašas Eiropas, kura nu spiesta pieņemt mūsu aizbraukušos tautas brāļus un māsas savā aprūpē.

Mēs visi droši vien daudz ko gribētu savā neatkarīgajā zemē mainīt, lai būtu labāk. Varbūt dažas ir pamatotas, tāpat kā dažas nevajadzīgas lietas. Neatkarības svētkos būtu vēlams pārdomāt, kā mums ir ar tām tautas kopīgajām īpašībām, kuru klātbūtni Dievs nosauc par atkrišanas un brīvības zaudēšanas iemeslu.

Atturēsimies no tādiem smagiem darbiem, kuri mūs paverdzina. No darbiem, kas nenes labklājību, bet ieved atkarībā no mantas un iegribām un piesaista citiem iedomātiem un viltus dieviem.

Izlūgsimies mazticības vietā ticību un kopsim to savā ikdienā!

Dziedot valsts Neatkarības svētkos mūsu lūgšanu, lūkosimies augšup un pārdomāsim, ko mēs lūdzam, sakot: „Dievs, svētī Latviju!” Un atcerēsimies, ka šī svētība izpaudīsies tikai un vienīgi caur mūsu pašu ticību, darbiem, attiecsmi un mīlestību pret savu zemi.

Artis Eglītis,
Jaunpiebalgas ev.lut. draudzes mācītājs

Filozofiskā doma ienāk Zosenā

I. Ruķe iepazīstina filozofijas interesentus ar Piebalgas mākslas krātuves gleznām

2012.gada 19. oktobrī Zosena pagasta Piebalgas mākslas darbu krātuvē pulcējās filozofijas interesenti, lai atsāktu regulāras filozofijas nodarbības. Sanākušo pulkā bija gan teologs, gan zemnieks, gan mākslinieki un dzejnieki, vidusskolas vadošs darbinieks, ekonomists un zinātnieks. Saimniecības lomu uzņēmās visiem labi zināmā sabiedriskā darba organizatore Ilze Ruķe kundze.

Patiesas un radošas sarunas par filozofiju ir iespējamas tad, kad cilvēkam ir radusies vēlšanās ar to nodarboties, kad tā viņam pašam ir vajadzīga. Filozofiju nevar iemācīties tā kā daudzus citus mācību priekšmetus, kaut vai aritmētiku. Katra cilvēka filozofiskā saprašana(doma) ir intīma un dziļi personiska. Izklāstot savu filozofisko domu, cilvēks patiesībā pauž savu iekšējo būtību, no kuras, pat pašam to neapverot, nevar atsacīties. Lai varētu kaut cik sakarīgi izteikt savu viedokli, tomēr ir jāapgūst pasaules filozofijas klasiku izteiktās domas un spriedumi. Katra jauna doma filozofijā ir it kā mēģinājums iepazīties ar nezināmo.

Jānis Mājenieks ierosināja klātesošajiem izteikt savas filozofiskās pārdomas par noslēgtu riņķa līniju (apli), uz kuras katrs punkts var būt gan sākums, gan nobeigums. Tika izteiktas domas, ka katram no mums ir sava „riņķa līnija” un pārvietošanās pa to ir saistīta ar Laiku. Laiks parādās kā kaut kas ciklisks, nebeidzami riņķo un mūži-

gi atkārtojas.

Tekstilmāksliniece Inese Ulmane uzskata, ka savu dzīvi varam iedomāties kā riņķošanu karuselī, kur var vienlaicīgi ietvert divus riņķus. Lielais riņķis, pa kuru riņķo visi karuselī sēdošie, un mazais riņķis, kurā riņķo katrs krēsls ar tur sēdošo cilvēku. To var salīdzināt ar cilvēkiem sabiedrībā, kurā visi kopā esam pakļauti dabas cikliem, bet paši savās mājās veidojam savus ģimenes ciklus. Zeme riņķo ap sauli, bet saules sistēma veic ceļojumu apkārt galaktikas centram. Katrs cikls ir kā sava veida ritms, ietver sava veida likumsakarības un galu galā liek mums domāt par Mūžību. Zemnieks Edgars Ziedīņš iebilda, ka iet pa vienu un to pašu ciklu nav labākais ceļš attīstībai: „Rudzis tikai pēc rudziem sējot, maz tev būs, ko kult un vētīt”. Viņš savā saimniecībā, pielietojot pārbaudītas augu sekas, iegūst ievērojamas ražas un saglabā dabas daudzveidību. Savu līdzdalību lielajā dabas ciklā viņš bieži pārdomā, jo meža svētnīcā.

Vēl tika izteikta doma, ka daudzi apli veido spirāli. Katra cilvēka šūna satur ģenētisku informāciju, kas savīta dubultspirālē (DNS), un cilvēks ar savu spirālēs ierakstīto informāciju pa dažādiem ceļiem pārvietojas visuma telpā.

Gleznotāja Valda Žukovska atzinīgi izteicās par Zosenā izstādītajiem Sandras Strēles mākslas darbiem un pamatoja to ar patiesumu, kāds parādās šajos darbos.

Ja mākslinieks savā darbā ir paties, tad arī mākslas darbā parādās patiesība, tieši tāda, kādu autors uzskata par pašreizējam laikam atbilstošu, jo ideja nāk no Dieva un ar mākslinieka roku pārtop mākslas darbā.

Jaunpiebalgas vidusskolas direktora vietnieks Eduards Viķelis savu filozofisko domu pamatoja ar teoriju par fraktāliem. Apskatot tos, saprotam, cik cieši mazākais ir saistīts ar lielo. Fraktāli lielais ietver mazo un mazais pilnībā atspoguļo lielo. Fraktāļu pētījuma objekts ir līkloču līnijas, kas veido neparastas, dabā sastopamas figūras. Tieši fraktāļu ģeometrija spēj aprakstīt vissarežģītākos veidus visā dzīvajā dabā, cilvēku ieskaitot.

Teologs Artis Eglītis apskatīja filozofiskās domas attīstību caur Bībeles prizmu, jo Bībelē vārdi ir rūpīgi un uzmanīgi uzrakstīti, lai tie pateiktu patieso būtību. Šis teksts ir kanons (svēts likums), un tur nevar neko pielikt vai atņemt. Jaunajā latviskajā Bībeles tulkojumā ir saglabāta tā pati doma, tikai būs tuvāka tai valodai, kurā runājam pašreiz. Nobeigumā Ilze Ruķe aicināja apmeklēt kapellu, kurā mācītājs noturēja svētbrīdi un deva svētību nāmajām filozofijas nodarbībām, kas notiks novembra otrajā pusē Jaunpiebalgas vidusskolā.

PLB valdes loceklis, Dr.chem.
Jānis Pauliņš

"Nesam gaismu" - no "Saulrietiem" līdz Brīvības piemineklim

Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas novada skolu jauniešu stafētes skrējienā no Skalbes mājām „Saulrieti” Vecpiebalgā līdz Brīvības piemineklim Rīgā (133 kilometri) atnestā uguns ir mūsu cieņas apliecinājums pieminekli iekaltā vēstījuma „Tēvzemei un Brīvībai” vārdu autoram Kārlim Skalbem.

2012.gada 7.novembrī rakstniekam, dzejniekam, pasaku ķēniņam Kārlim Skalbem apritēja 133.dzimšanas diena. Tādēļ radās ideja gan piebaldzēniem, gan visiem Latvijā atgādināt, kāds tad bija K.Skalbe, par ko viņš savā dzīves laikā sapņoja, ko paveica, par kādām Latvijai svarīgām idejām iestājās. Lai to izdarītu, biedrība „Piebalgas Attīstībai” kopā ar Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas pašvaldību, muzeju apvienību „Orisāre” 7.novembrī rīkoja stafētes skrējieni skolu jauniešiem.

Skrējienā iesaistījās Jaunpiebalgas un Vecpiebalgas skolas, kā arī tās mācību iestādes, kuru pagastiem cauri devās skrējieni. Maršruts bija šāds: „Saulrieti” – Vecpiebalga – Ineši – Ērgļi – Taurupe – Ķeipene – Suntaži – Ropaži – Līči – Dreiliņi – Rīgas ielas – Brīvības piemineklis. Lai iekļautos paredzētajā grafikā, kilometrs bija jānoskrien piecās minūtēs. Par to rūpējās un tempu skrējējiem palīdzēja noturēt ne vien Latvijā, bet arī pasaulē zināmi sportisti no Vecpiebalgas – Līga Glāzere – Spalviņa un Kaspars Stupelis.

No Jaunpiebalgas vidusskolas skrējienā piedalījās 43 skolēni no 5.līdz 12.klasei. Katram dienas laikā iznāca noskriet apmēram 6-7 kilometrus.

Rīts iesākās ļoti drūms, lietains un tumšs. Taču pasākums bija tik neparasts, ka neviens par to īpaši neskuma. Katram pārim tika dots skrējiena kārtas numurs, izdalīti dzeltenie krekliņi ar pasākuma logo.

Ar autobusu braucām līdz Ērgļiem, no kurienes sākās mūsu pirmais skrējiena posms. Ceļā satikām Vecpiebalgas vidus-

skolas skrējējus, kuri bija iesākuši to „Saulrietos”, paņemdami līdzī mājas kamīnā iedegto uguni.

Pirms skriešanas tikām laipni uzņemti Ērgļu vidusskolā, cienājāmies ar līdzatvesto kļiņģeri, dzērām karstu tēju, kafiju, skolas pienu, tikām cienāti ar konfektēm. Nedaudz apskatījām skolu. Drīz vien bija jāpārņem stafete. Pirmie 6 kilometri bija grūtāki, jo šajā posmā notiek ceļa būves darbi. Nelielu gabaliņu mums līdzī skrēja arī Ērgļu skolas skolēni.

Veiksmīgi noskrējām pirmo posmu – 31 kilometru. To gan apgrūtināja lietūs, brīžam slapjais sniegs. Taču, neskatoties uz to, bērni ar lielu atbildības sajūtu veica skrējieni. Vecāko klašu pārstāvjiem, protams, tas izdevās veiksmīgāk, viņi spēja labāk noturēt diezgan ātro tempu.

Ķeipenē nodevām stafeti Vecpiebalgai. Arī tāspuses skolas skolēni nelielu gabalu skrēja līdzī.

Pēc negara pārbrauciena pa ceļu, kurš arī tiek remontēts, ieradāmies Suntažu vidusskolā, kur arī ieturējām pusdienas. Atkal tikām laipni sagaidīti, vecāko klašu meitenes pat bija domājušas mums parādīt Suntažu pili un torni, taču laika trūkuma dēļ to nevarējām darīt. Paldies kafējnīcas „Kāpnes” pavārēm par garšīgajām pusdienām, kuras tika dotas mums līdzī!

Otrajā posmā bija jāveic 22 kilometri, bet kādi!!! Posmā līdz Ropažiem daudz kilometru garumā ir zemes ceļš, kas vijas augstu pa Kangaru kalniem. Stiprais un ilgstošais lietuss bija darījis savu – dažviet ceļa segums bija vienkārši briesmīgs – kājas grima vai līdz potītēm, pie kam daudzviet ceļš vijās kalnup, kas vēl vairāk apgrūtināja skriešanu. Šāds ceļš labi derētu kādam rallija posmam bezceļu apvidū! Taču bērni bez kādiem vadiem vai kurnēšanas veica arī to.

Laika apstākļi skrējiena laikā bija dažādi, priecīgāki kļuva pēcpusdienā, kad parādījās saule, vienīgi stipri pūta aukstais vējš.

Jau krēslai iestājoties, Līčos Pierīgā sagaidījām Vecpiebalgas komandu. Turpmāko posmu līdz pat finišam veicām abas skolas kopā. Bet tas gan ir neaizmirstams un vienreizējs! Skriešana kļuva vieglāka, jo temps nebija vairs tik liels, bijām iekļāvušies noteiktajos laikos pat ar uzviņu. Ja no skrējiena sākuma mūs pavadīja viena policijas automašīna, tad nu tās bija trīs! Kļuva arvien tumšāks, autobrocēji uz ceļa un Rīgas ielās arvien vairāk, bet mēs – divi autobusi, pāris pavadītais mašīnas un skrejošie sportisti tikām pavadīti jau ar trim policijas ekipāžām.

Autobrocēji tika bremzēti vai pat vispār apstādināti, kamēr mēs virzījāmies garām. Skats dažviet tādēļ bija vienreizējs – kad gan vēl nāksies braukt nu gluži kā Valsts prezidentam, kad visapkārt galvaspilsētā ir apturēta satiksme!

Skrējieni Rīgas ielās bija sava veida *saldais ēdiens* skolēniem – viņi viekārši vairs nevarēja sagaidīt savu kārtu, lai skrietu. Spēka, izturības bija pietiekami, sen aizmirsies arī pārvarētais *bezceļš*.

Galapunktā pie Brīvības pieminekļa norisinājās sirsnīgs un emocionāls skrējiena dalībnieku sagaidīšanas pasākums, muzicēja J.Lūsēns, bet Z.Muktupāvels dziedāja dziesmas ar K.Skalbes vārdiem. Uzrunas teica un Piebalgas skrējēju apsveica gan Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājs L.Šāvējs, gan Vecpiebalgas novada domes priekšsēdētāja E.Fridvalde – Andersone, arī visiem piebaldzēniem ļoti zināmais Rīgas pieminekļu aģentūras direktors G.Gailītis. Var tikai apbrīnot ne tikai šādas idejas rašanos, bet arī tās izpildi. Piebaldzēni ir *traki* – to atzina svinīgā brīža vadītājs, jo nedēļas vidū, trešdienā, ir sadomājuši veikt ko tādu! Visi kopā dziedājām Latvijas valsts himnu.

Pēc tam bija vienreizēja iespēja visiem skrējiena dalībniekiem doties uz pieminekļa Goda telpu un parakstīties viesu grāmatā. Neiztrūka arī kopīgā bildēšanās pieminekļa pakājē.

Pasākuma noslēgumā – vakariņas par brīvu atpūtas kompleksā „Lido”.

Varbūt nedaudz noguruši, bet tomēr laimīgi atgriezāmies pēc šīs garās dienas mājās. Liels paldies visiem skrējiena dalībniekiem par izvēli piedalīties pasākumā, par izturību, priecīgo noskaņojumu! Pasākuma organizators A.Ontužāns, skolas saimnieks E.Viķelis, ceļotājs un sportists R.Dombrovskis – arī viņi atsevišķus posmus veiksmīgi noskrēja līdz ar skolēniem. Savukārt skolas medmāsai O.Ivaņinai, par laimi, nebija jāpielieto savas profesionālās zināšanas, jo visi bija sveiki un veselīgi. Kā vienmēr ar humoru E.Johansons palīdzēja risināt organizatoriskos jautājumus, kas skāra tieši skrējiena norisi. Paldies arī mūsu šoferītim! Patiesi ir prieks un lepnums par mums, piebaldzēniem, jo pierādījām savu varēšanu vēl neredzētā pasākumā, kaut nedaudz piebremzējām Rīgas satiksmi, tādējādi godinot dzejnieku K.Skalbi un apliecinot cieņu Latvijai šajā pirmssvētku laikā.

Nelielo posmiņu no Okupācijas muzeja līdz Brīvības piemineklim skriešus veicu arī es – **Aija Kīkere**.

Baznīcas restaurācija pabeigta – parādi vēl paliek

Oktobrī pabeidzām baznīcas iekšdarbus. Vēl palikuši daži sīkumi, kā arī grīdu krāsošana, ko paredzēts veikt pavasarī. Tad arī piestiprināsim ziedotāju plāksnītes pie katra loga. Baznīcā ierīkota apsardzes un ugunsdrošības signalizācija, kas oktobrī nodota ekspluatācijā. Koka paneļi un soli gaida īpašu tīrīšanu un spodrināšanu, ko varētu atstāt pavasara Lielajai talkai.

Uzsākta arī baznīcas apkārtnes labiekārtošana. Tiks atjaunoti sākotnējie celiņi no Gaujas ielas uz baznīcas sānu ieeju un apkārt baznīcai. Dzintars Daļeckis ar saviem vīriem izracis un aizvedis vecos celmus un savedis granti un melnzemi. Ja apstākļi ļaus, darbus pabeigs jau novembrī – decembrī. Tad pavasarī atlikis vien iesēt zālīti un talkā sakārtot parka plašo teritoriju.

Pavasārī arī atjaunosim restaurēsim baznīcas durvju betona kāpnes un labiekārtošim ieejas. Tāpat pa ziemu vajadzētu restaurēt vēl četras baznīcas durvis. Jūmtā vajadzētu ierīkot vēl dažas papildus ventilācijas lūkas. Arī ārējais apgaismojums ir novecojis un neekonomisks, tāpēc vajadzētu domāt arī par tā uzlabošanu.

Izvērsot tik apjomīgus darbus, esam iekļuvuši arī parādos. Pētera Avena fonds „Paaudze” mums sola segt restauratoriem nesamaksātos 29 tūkstošus par iekšdarbiem. No Rīgas Laku un krāsu rūpnīcas lūgšim ziedot grīdas krāsu. Pagaidām nav neviens, kas būtu gatavs palīdzēt segt vismaz desmit tūkstošu latu izdevumus apkārtnes labiekārtošanai.

Arī par apsardzes signalizāciju esam parādā 500 latu, bet jumīķiem – vienu tūkstoti. Esam aizņēmušies naudu celiņu betona apmalēm – 1500 latus. Jāmaksā arī par izraktajiem un aizvestajiem celmiem. Tiklīdz kontā ienāk kāds ziedojums, to tūlīt novirzām parādu segšanai. Paldies mūsu kreditoriem par pacietību un pretimnākšanu! Viņi visi ar lielu izpratni un atsaucību atbalsta mūsu fonda darbu un nereti savus darbus veic par pazeminātām cenām vai pat pašizmaksu. Lieki būtu piebilst, ka visi fonda aktivisti un valdes locekļi, nesāņemot ne mazāko atlīdzību par vairāk nekā trīs gadu darbu, paši ieguldījuši baznīcas restaurācijā kopā vairāk nekā 12 tūkstošus latu.

Esam bezgala pateicīgi piebaldzēniem, kuri turpina ziedot un dara to pat vairākkārtīgi. Tomēr mūsu fonda aicinājums ziedot katram piebaldzēnam kaut vienu latu, lai aplicinātu savu esamību un atbalstu dzimtās baznīcas atjaunošanai, pagaidām nav pienācī-

gi sadzirdēts. Nenokavējiet, mūsu fonds ziedojumus pieņems vien līdz 13. maijam, lai tad visu labvēļu vārdus iekaltu novada vēsturē. Atstāsim kādu atmiņu par sevi mūsu bērniem un mazbērniem!

Pēc labi padarīta darba piebaldzēni allaž pratuši labi atpūsties. Un ne tikai katrs atsevišķi, bet visi kopā. Tādēļ 12. jūlijā aicināti svinēt baznīcas restaurācijas pabeigšanu tās 140 gadu jubilejā. Savu dalību apstiprinājis Valsts prezidents un Nacionālo bruņoto spēku orķestris, kā arī ieradīšies Pēteris Avens. Svētku dievkalpojumu vadīs arhibīskaps Jānis Vanags ar palīgiem. Izveidota svētku rīcības komiteja, kas turpina darbu pie pasākumu programmas. Ceram sagādāt prieku piebaldzēniem un svētku dalībniekiem.

12. jūlija svētku programmā paredzēta arī plaša saviesīgā daļa maltītes veidā, uz kuru laipni lūgts un aicināts ikviens. Mielasts iecerēts brīvā dabā baznīcas tuvumā. Šajā sakarā vēlos lūgt piebaldzēnus atbalstīt pasākumu ar lauku produktiem – gaļu, maizi, sieru, dārzeņiem u.tml. Par iespēju palīdzēt lūdzam jau savlaicīgi informēt fondu (Jundzis@apollo.lv) vai Vēsmu Johansonu, kura apņēmusies koordinēt produktu savākšanu. Tāpat vajadzīgi būtu brīvprātīgie pavāri un viņu palīgi šī mielasta nodrošināšanai.

Gatavosimies arī plašai pavasara talkai baznīcas un tās apkārtnes sagatavošanā, par kuras norises laiku un kārtību vēl jāvienojas.

Nodibinājums „Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonds” joprojām iepriekšējais. Reģ. Nr: 40008139111, banka: Swedbank, konta Nr: LV11HABA0551025061418

Paldies visiem ziedotājiem! 2012. gadā fondā ziedojuši: Velta Saliņa, Vija Villeruša, Loginu ģimenes, Anna Burjote, Ločārs Kēlbrants, Vasilis Leimanis, Ilze Berga, Elza Jemse, Pētera Avena fonds „Paaudze”, Jolanta, Imants, Gaida Sinkas, Vincents Strauja, Laimonis Šēnbergs, Ivars Tirans, Velta Zadiņa, Elza Sietiņa, Ilga Bobrova, Dzintra Vilks, Māra, Ilvars Tamaņi, Micānu ģimene, Maija Kalašinska, Velga Sietiņa, Māra Miesniece, Ieva Aprāne, Velta Laukubriede, Jautrīte Jundze, Jānis un Lauris Ontužāni, Juris Vectirāns, Jānis Zagariņš.

Ceram, ka izdosies iecerēto pabeigt! Ikviens var atrast vēl līdzdarbošanos, lai saglabātu un uzturētu no senčiem mantoto īpašo kultūras un mākslas pieminekli, kas ir piebaldzēnu lepnums!

Tālavs Jundzis

Kad īsti celta Jaunpiebalgas baznīca?

Jaunpiebalgas evaņģēliski luteriskās baznīcas draudze jau 2004. gadā svinēja sava dievnama uzcelšanas 200. gadadienu. Tagad piedāvāts atzīmēt šī paša dievnama uzcelšanas 140. gadadienu 2013. gadā. Kad tad īsti ir celta Jaunpiebalgas baznīca?

Nav šaubu, ka pirmā mūra baznīca tagadējā vietā tapusi laikā no 1801. līdz 1804. gadam. Taču laikā no 1871. līdz 1873. gadam baznīca kardināli pārbūvēta, lai neteiktu, ka pat uzcelta no jauna pēc baltvācu arhitekta Matiasa fon Holsta

(1839-1905) projekta.¹ „No iepriekšējās baznīcas pāri palika tikai četras ārsienas un torņa pamats,” 1874. gadā raksta tā laika baznīcas mācītājs Kārlis Ludvigs Kēlbrants (1803-1888). Faktiski no jauna uzceltajai baznīcai tad arī svinēsīm 140 gadu jubileju jau nākamgad. **2013. gada 12. jūlijā Jaunpiebalgā kopā aicināti visas pasaules piebaldzēni, viņu draugi un labvēļi, lai atzīmētu vienlaikus arī baznīcas restaurācijas un tās apkārtnes labiekārtošanas darbu pabeigšanu.**

Par to, kā baznīca tapa un kā to iesvētīja 1873. gadā, sīki apraksta K. L. Kēlbrants, kura raksta tulkojumu publicējam pirmo reizi.

**Rigasche Rundschau. 1874. gada 10.(22.) janvāris, Nr.8.
Jauna baznīca Jaunpiebalgā**

[...] No otras puses braucot, gaišā vietā starp tumšajiem egļu mežiem redzams kādas baznīcas sarkanais jumts un baznīcas agražm zaļais, bet tagad vara krāsas tornis, kura zeltītā virsotne jau no

liela attāluma staro pretī kā zvaigzne. Savukārt pienākot baznīcai tuvāk, acis labprāt pie tās pakavējās: pie izteiksmīgajām proporcijām, pie dižciltīgā stila, kas pārsteidz, pie skaistā torņa, kas slaidi iesniedzas augstumos, kamēr rīta stundās saule daudzās krāsās atspīd logu smailajās arkās.

Baznīca, par kuru ir runa, ir Jaunpiebalgas draudzes evaņģēliski luteriskā baznīca, kura pēdējo trīs gadu laikā gandrīz pilnīgi atjaunota un pagājušā gada 9. decembrī atkal nodota draudzei lietošanai.

1804. gadā baznīca bija uzbūvēta no akmens savā sākotnējā veidolā – 20 asis² gara, 8 asis plata un ar vienu, apmēram 20 asis augstu torni. Baznīca bija celta sava laika stilā: praktiskais racionālisms bija uzspiedis savu zīmogu baznīcu izskatam, noteicošais bija lietošanas ērtuma princips, mūri četrās pusēs bija pietiekoši, lai pasargātu draudzi no sliktiem laika apstākļiem, savukārt stilam un arhitektūrai neviens nebija veltījis ne uzmanību, ne līdzekļus. Platais, neveiklais tornis pacēlās pāri vienkāršai, kubiskai pamatnei, tā spici greznoja tikai pārlietu kustīgs vēja rādītājs. Ieiešana baznīcā savā veidā nodalīja domas no ār pasaules, un baznīcēnus sagaidīja balti balsināta zāle ar parastiem dzīvojamās istabas logiem, pa labi un pa kreisi – vienkārši soli; pie pretējās sienas, pretī ieejas durvīm, altāra vietu izpildīja liels galds. Pāri tam pie sienas karājās liela, četrkantīga kaste, kas kalpoja par kanceļi; sprediķotājs tajā parādījās kā „Deus ex machina” – caur durvīm sienā. Tā tas notika daudzos baznīcas svētkos. Citās baznīcās bija (arī vēl šodien ir) abās pusēs kancelei un vienādā augstumā ar to ložas baznīcas patroniem, tām bija aizverami logi, lai pasargātu no nejaukā baznīcas gaisa. Mūsu baznīcā šādu ložu nebija, jo nebija arī patronu, bet tai tāpat bija jāiztiek arī bez ērgelēm. Ērgelnieka uzdevums bija vadīt dziedāšanu, ja vien viņš neuzskatīja par ērtāku dziedot pievienoties draudzei, pie kam viņa uzdevums bija no viena pantiņa uz otru vadīt dziedātājus ar gari vilktu noti pareizajā tonīkārtā. Tikai vēlākos gados baznīca ieguva ērģeles un altāri, bet kancele tika pārvietota pie viena no balstiem starp diviem logiem, bet vēja rādītājs tika noņemts par labu zeltītai lodei ar krustu.

Baznīcas būve bija izmaksājusi 4429 vācu reihsdālderus.

Baznīcu iesvētīja ģenerālsuperintendants Zontāgs, viņš pats arī teica iesvētīšanas runu latviešu valodā. Kā viņš ar savu sakšu mēli tika pāri visiem cietiem un mīkstiņiem lūpeņiem un dentāliem, par to hronika klusē. Iespējams, latviešu ausis tolaik bija vēl mazāk kritiskas, nekā tās ir šodien. Nebija jau tik maz latviešu kanceļu, no kurām tika sprediķots latviski ar ārzemnieku mēli.

Laika gaitā telpas baznīcā kļuva par šaurām, jo kopienas locekļu skaits bija par trešdaļu pieaudzis, līdz ar to bija jādomā par baznīcas paplašināšanu. 1870. gadā baznīcas sanāksmes laikā draudzes pārstāvji vienbalsīgi ar zemes kunga piekrišanu nolēma baznīcu paplašināt, kaut arī zemes kungam un nelielajai vācu draudzei nebija vajadzības pēc plašākām telpām. Vācu draudze uzņēmās piegādāt nepieciešamos būvmateriālus un segt pusi izmaksu, otras pusēs nomaksu uzņēmās latviešu draudze. Iepriekšējs izmaksu aprēķins pēc arhitekta Holsta izstrādātā plāna noteica 8000 rubļu izmaksas. Tā kā šāda naudas summa nebija uzreiz pieejama, tad noteica aizdevumu uz četriem gadiem ar 5% likmi. Laiks, kurā iekrita šīs būves celtniecība, draudzei nebija izdevīgs.

Tomēr, neskatoties uz visu, 1871. gadā baznīcas būve tika uzsākta. Celtniecības pārraudzību uzņēmās draudzes priekšnieks barons Menendorfs, Ramkau³ muižas īpašnieks. Celtniecības īstenošanu savukārt uzticēja Cēsu būvmeistaram Veitam. Plāns bija šāds: baznīca, izbūvējot divus sānu spārnus, iegūtu krusta baznīcas formu; esošās sakristejas telpu paredzēja iekļaut baznīcas telpā, bet jaunu sakristeju piebūvēt baznīcas galā sešstūra formā divās daļās; logi ieguva smailarkas formu; torni paredzēja paaugstināt par 4 asīm; paredzēja iekārtot jaunu altāri un kanceļi no ozolkoka, baznīcas iekšieni pienācīgā kārtā izrotāt; salabot ērģeles un

pievienot jaunus reģistrus; pilnībā nomainīt solus. No iepriekšējās baznīcas pāri palika tikai četras ārsienas un torņa pamats. Tomēr, tiklīdz kā bija sāktā baznīcas pārbūve, kļuva skaidrs, ka arī tiem jāpiedod lielāki izmēri. Koka režģis, uz kura balstījās vecā baznīca, bija sapuvis, un būve bija nosēdusies, līdz ar to sienās bija plaisas – bija nepieciešams par jaunu mūrēt visus baznīcas pamatus. Tāpat kļuva skaidrs, ka jumta nesošās sijas galos bija iepuvušas, tādēļ bija nepieciešams noņemt jumtu, likt jaunas sijas un veidot jaunu jumta kopni. Pie tam nevarēja neizmantot iespēju par trim pēdām paaugstināt baznīcas sienas, kas tiešām bija ļoti vēlams. Būves pabeigšana līdz ar to ieilga pārsniedza paredzēto laiku, un draudzei gandrīz trīs gadus bija jāiztiek bez savas baznīcas un jānotur savas reliģiskās sanāksmes lielās, neizmantotās kazarmās, kas bija pielāgotas dievkalpojumu noturēšanai. Pēc būves pabeigšanas izrādījās, ka izmaksas ir divkārt lielākas nekā paredzētās. Bez materiāliem un to transporta tīrās izmaksas vien sasniedza 15 975 rubļus. Pie tam draudze ir dziļi pateicību parādā savam priekšniekam, kas par personīgajiem līdzekļiem bija rūpējies par iekštelpu izdaiļošanu: viņam jāpateicas par vērtīgo, Drēzdenē izgatavoto altārglezni ar krustā sišanas ainu, dārgo, ar zeltu rotāto altārsegu un visas altārsienas rotājumu.

Lūk, tādēļ Jaunpiebalgas baznīca tagad ir viena no draudzīgākajām un spodrākajām lauku baznīcām. Vecās baznīcas pamatbūve veidota gotiskajā stilā: stūri ir noslēgti ar vairākpakāpju izvirzītiem balstiem, slaidais tornis balstās uz pamatni ar gracioziem izvirzījumiem un ir apsīsts ar vara plāksnēm, pāri spārnu zelmiņiem paceļas mazāki tornīši ar dzelzs krustiņiem galos.

Iekšējais izrotājums ir veidots pēc ļoti uzrunājoša, Oskara Pölchau veidota, parauga: iekšsienu apakšdaļa apmēram cilvēka augumā ir apsīsta ar koka plāksnēm ozolkoka tonī; sienas augšdaļu rotā uz gaiši zaļa fona zīmēti un ar krāsainu līniju noslēgti laukumi, kur katra centrā ir baltā krāsā veidota un arabeskām ieskausta krusta zīme. Plati pilastrī noslēdz baznīcas galveno jomu tur, kur sākas šķērsjomi, smailarku logi ir iestīkloti ar krāsainu stiklu, altārtelpa ir pacelta virs pārējās telpas līmeņa divu pakāpienu augstumā un norobežota ar ozolkoka barjeru. Altāra sienu, kas tāpat ir gaiši zaļā krāsā, rotā no koka listītēm veidots pinums, no kura noraugās ēnģeļu sejiņas. Altārnīšu apņemošo apaļo arku rotā koka griezts teksts „Lai gods ir Dievam augstībā...” utt. Nišā atrodas altāris no ozolkoka, veidots dižciltīgā gotiskā stilā un tāpat pēc Oskara Pölchau zīmējuma, bet to izgatavojis galdniekmeistars Bahs Rīgā. Altāri rotā abās pusēs stāvošās Mozus un Pāvila skulptūras no ozolkoka, kuras izgatavotas Leipcīgā. Altāra vidū ir krustā sistā Kristus attēls. Kancele, veidota no ozolkoka greznā griezumā, piestiprināta pie graciozas balstu konstrukcijas. Galvenā joma griestus un arī šķērsjoma griestu paneļus, kas nokrāsoti gaiši zilā krāsā, rotā zeltītas zvaigznes. Savukārt griesti viduspunktā greznoti ar krustu, kurā zelta burtiem lasāmi vārdi no baznīcas dziesmām. Tāpat blakus halles vienā pusē rotā uzraksts „Lai Dievs svētī tavu ieiešanu” un otrā pusē „Lai Dievs svētī tavu iziešanu” latviešu valodā zelta burtiem. Visas mēbeles baznīcā ir nokrāsotas ozolkoka tonī, stāvvietas un sēdvietas kopā nodrošina vietas ap 3000 personām. Krāsošanas darbus veicis krāsotājmeistars Bahmans no Cēsīm, bet ērģeles pilnīgi atjaunojis un papildinājis ar jauniem reģistriem ērģeļu izgatavotājs Hermanis no Jelgavas.

Ar nepacietību draudze gaidīja baznīcas iesvētīšanas dienu. Lai gan galīgais datums bija izziņots tikai neilgu laiku iepriekš un arī ceļi bija ļoti sliktā stāvoklī, tomēr otrās adventes (9. decembra)⁴ agrā rītā draudze daudzskaitlīgā sastāvā pulcējās pie baznīcas, kuras durvis vēl bija slēgtas. No torņa skanēja latviešu pūtējinstrumentu kapelas izpildīts korālis, kas pavadīja garīdznieku gājieni ar visiem altārtraukiem no sakristejas līdz galvenajai ieejai. Īsos vārdos draudzes priekšnieks pateicās kopienai par to palīdzību, ko tā bija sniegusi būvniecības īstenošanā.

Viņš nodeva prāvestam, kuram ģenerālsuperintendanta aizkavēšanās dēļ bija uzticēta iesvētīšana, baznīcas atslēgas. Draudze nodziedāja vēl vienu dziesmu no dziesmu grāmatas, un viens no priesteriem svētīja pirmo ieiešanu baznīcā, pēc kā draudze ar tās priekšnieku un garīdzniekiem priekšgalā devās iekšā baznīcā, kur tos sagaidīja ērģeļu skaņas. Tā kā daudz ļaužu bija ieradušies arī no kaimiņu draudzēm, tad šoreiz baznīca bija pilna līdz pēdējam kaktiņam un nespēja visus uzņemt, tādēļ diemžēl daļai cilvēku bija jāpaliek ārpusē. Iesvētīšana turpinājās pēc paredzētās programmas ar latviešu dievkalpojumu un pēc tā – ar vācu dievkalpojums. Divi draudzes kori ļoti labi izpildīja dažādas dziesmas, bet īpaši aizkustinoši bija kopīgie dziedājumi; tās bija pateicības un prieka gaviles, kas izteica visu sirdīs esošo sajūtu: „Mēs esam atkal mājās, mātes klēpī, mēs gribam viņu godāt un mīlēt un tās paklausīgie bērni būt!” Tāda bija Dieva griba!

Pēc baznīcas svētku beigām draudzes priekšnieks ielūdza visas draudzes amatpersonas, baznīcas aizgādņus, skolmeistus un citas personas pie sevis ciemos uz Ramkau, kur ciemiņiem bija sagatavota svētku maltīte. Arī šeit sirdī justā pateicība un prieks izskanēja ne vienā vien runā un dziesmā, un tikai vēl vakara stundā katrs atgriezās savās mājās.

Konsistorialrath K. L. Kaehlbrandt

Tulkoja **Kristīne Beķere**

¹ M. Fon Holsts bija Vīlandes mācītāja dēls, (arhitekta izglītību ieguvis Austrijā un Vācijā), kurš projektējis vairākas baznīcas Igaunijā un izcilas ēkas Rīgā un Berlīnē.

² Ass – vēsturiska garuma mērvienība, apmēram 213 cm.

³ Tagad – Rankas muiža (tulk. precizējums)

⁴ 1873. gada 9. decembrī (tulk. precizējums)

Jaunais Bībeles tulkojums – svarīgs notikums trīssimtgadē!

2012. gada oktobrī divos izdevumos izdota Bībele jaunā tulkojumā – gan kopā ar deiterokanoniskajām grāmatām, gan bez tām.

Bībeles jaunais tulkojums mūsdienā latviešu valodā no oriģinālvalodām ir svarīgs kultūras dzīves notikums, jo Bībele kā kultūras teksts ir ietekmējusi literatūru un literāro valodu. Bībele sarakstīta senebreju, aramiešu un sengrieķu valodās. Jaunā tulkojuma veidošanā ņemtas vērā Bībeles teksta pētniecības novitātes un latviešu literārās valodas attīstības tendences.

Šis ir trešais nozīmīgākais Bībeles izdevums latviešu valodā pēc Ernsta Glika veiktā pirmā Bībeles tulkojuma latviešu valodā 17. gadsimtā un emigrācijā tapušā Bībeles izdevuma 1965. gadā. Šajā izdevumā ietvertas arī grāmatas, kuras par autoritatīvām atzīst katoļu un pareizticīgo baznīcas.

„Šis ir 300 gadu notikums, jo Eiropā tikai reizi 300 gados tiek tulkota Bībele. Visas iepriekšējās ir bijušas revīzijas Ernsta Glika

darbam,” apstiprina tulkošanas komisijas vadītājs, mācītājs Juris Cālītis.

Izrādās, ka jaunajā Bībeles tulkojumā lasītājs var neatrast tādus tekstus, ko līdz šim uzskatīja, ka tie ir oriģināli. „Es negribu satraukt lasītājus, bet ir arī pat tādas vietas, kur mēs šodien vairs neuzskatām, ka tās ir daļa no oriģināla, bet ir vēlāki iespraudumi. Un tas būs šajā izdevumā ļoti labi redzams. Atsevišķi panti vairs netiks uzrādīti tekstā, tie būs īpašā apakšsadaļā, atsaucēs vai vispār izkritis,” atzīst mācītājs.

Tāpat jaunā Bībele no iepriekšējiem tulkojumiem atšķiras ar interpretāciju, jo mūsdienās Bībeles tulki, pateicoties savām valodu zināšanām, prot labāk lasīt un skaidrāk izprast, zināt, ko senie raksti grib pavēstīt.

J. Cālītis domā, ka jaunajam Bībeles tulkojumam būs lieli panākumi, īpaši ņemot vērā, ka Bībele ir pirkākā grāmata pasaulē. Lai gan sākumā šis izdevums neizplatīsies ļoti strauji, jo cilvēki ir pieraduši vēl pie iepriekšējiem tulkojumiem, taču jaunais tulkojums īpaši populārs būs jaunās paaudzes vidū, bet pēc 25 gadiem visi jau būs pārgājuši uz jauno tulkojumu.

Pie Bībeles tulkojuma latviešu valodā tulkotāju un redaktoru kolektīvs strādājis kopš 1995. gada. Tulkošanas komisijas darbu koordinē Juris Cālītis, tulkotāji Uldis Bērziņš, Laila Čakare, Enoks Neilands, Knuts Skujenieks, Ilmārs Zvirgzds, Aleksandrs Bīte, Dainis Zeps, Jānis Priede, Māra Poļakova, Ināra Ķemere, kas ir izdevuma sengrieķu valodas konsultante, Ilze Rūmniece, literārā redaktore Milda Klampe, latviešu valodas konsultante Maija Baltiņa. Jaunā izdevuma vāka māksliniece ir Agata Muze.

Tulkošanas komisijas darbs nebūtu bijis iespējams bez Latvijas kristīgo konfesiju nozīmēto ekspertu padoma. Viņu atbalsts un klātesamība palīdzējusi realizēt Bībeles biedrībām būtisko starpkonfessionalitātes principu.

Informāciju sagatavoja **A. Ķīkere**.

Lielā nūjošanas diena

Ar saulīti un lapu zeltu pārklāta, atnāk mūsu Lielā nūjošanas diena. Pie sevis tikai nodomāju, re, atliek dienu nosaukt par lielo un tā pati paceļas tuvāk saulītei! Lieliski!

Daži atnākam, zinot kaut ko par nūjošanu, bet daži – pilnīgi neko! Kādam padusē savas nūjas, bet kādam nav pat ne mazākās nojausmas, kādas tad tās īsti izskatās!

Latvijas Tautas sporta asociācijas nūjošanas instruktore Gaļina

Gorbatenkova ar smaīdu sagaida ikvienu. Un tūlīt pat liek aizpildīt dalībnieku reģistrācijas anketu, kurā vislielākā vērība jāpievērš tieši auguma garumam! Izrādās, ka pēc tā tiek piemeklētas individuāli katram vajadzīgās nūjas. Ik pa brīdim sasmejamies, jo instruktores biežāk uzdotais jautājums – „kur nabiņa?” – tiešām izraisa jautību! Izrādās, tas tāds saprotamāks mērs tautas valodā! Nūjām jābūt līdz nabai! Garāmgājēji joko: „Kur slēpes?” Instruktores šķelmīgi atbild: „Naudīgas pietrūka!” Joprojām valda stereotipi – kur nūjas, tur jābūt arī slēpēm! Kā cimdīņam ar

rociņu tām jāsaskan un jāiet roku rokā! Bet šoreiz nekā! Šeit nav īsti sakara ne ar slēpošanu, ne slēpju nūjām! Nūjošanas nūjas ir stipri īsākas. Šī sporta veida aizsākumi meklējami 80. gadu sākumā Somijā ar mērķi, lai slēpotāji varētu trenēties un uzturēt sevi labā fiziskā formā arī bezsniega periodā.

G.Gorbatenkova skaidro: „Ja ir pareiza garuma nūjas, ja pareizi kustinām rokas, var sasniegt pārsteidzošu efektu. Vairāk nekā gadu esam sekojuši nūjotāju veikumam, novērojumi ir pārsteidzoši. Plānojam vienoties ar ārstiem, lai veiktu nozīmīgus pētījumus par nūjošanu.”

Izrādās, ka nūjojot tiek nodarbinātas 600 muskuļu grupas jeb 90 % ķermeņa muskulatūras, turklāt visas muskuļu grupas nodarbinātas vienmērīgi. Kā pierādījies, nūjojot vismaz divas reizes nedēļā pareizā tehnikā, samazinās paaugstinātais

asinsspiediens, kā arī normalizējas holesterīna rādītāji.

Trenere paskaidro, ka nūjošanā tiek izdalīti trīs līmeņi - veselības, fitnesa un sporta. Savukārt neatkarīgi no līmeņa, katra nūjošanas treniņa neatņemama sastāvdaļa ir iesildīšanās. Visi ķeramies pie darba! Izmantojot nūjas, lokāties un vērpjoties uz visām debess pusēm! Pārliecināties, ka iesildīšanās sadaļai tik tiešām instruktore pievērš lielu uzmanību, kā arī dod daudzus padomus no savas fizioterapeites pieredzes.

Instruktores joko: „Kustināties, kustināties tā riktīgi, kā nekā priekšā 7km!” Atskan smiekli, savijušies kopā ar vadiem! „Nu, labi, pajokoju, bet 3km patiešām! Visi gatavi! Un - aiziet! Nebaidieties, mežā neviens netiks atstāts!” apsola Gaļina.

Nūjām skrapstot, visi raitā soli dodas uz priekšu. Uh, kas par tempu! Priekšgals izvirzās! Un kā nu ne, skatos - tur taču lietpratējas! Kā par brīnumu - tempu un raito soli notur visi. Nekādu atpalcēju un atkritēju! Raitā soli man blakām nūjo **Ineta Elksne**. Nodomāju uzrunāt.

- Nu, kā?

- Forši!

- **Kāpēc izdomāji atnākt?**

- Par nūjošanu iedomājos tad, kad mammai suns kļuva vecs. Lai pierunātu viņu nepamest stundu garo pastaigu pa nelīdzeno apkaimi, uzdāvināju nūjas. Tālāk bija skaidrs, ka nav labi vienkārši ar nūjām sauļas staigāt. Droši vien šai sportā jābūt kādam veselīgam āķim. Ieplānoju šo pasākumu jau pusotru nedēļu iepriekš.

- **Šī ir tava pirmā debija ar nūjām?**

-Jā, staigāt ar nūjām man nākas pirmo reizi mūžā, tagad gribu tās arī sev. Un vēl - gribu tādu pulksteni, kurā parādās kilometri, kalorijas, spiediens un navigācija.

Lieliski! Jāatzīst, ka, raitā soli ejot, diez kāda runāšana nesanāk. Bet mēs kaut kā sapratāmies. Tuvojamies finišam!

Finīšā administrācijas dati sakrīt - cik aizgājām, tik atnācām, un nūjas arī nekur pa krūmiem nav vis pazudušas! „Teicams rezultāts,” atzīst instruktore.

Tikpat svarīga kā iesildīšanās ir izstaiptīšanās sadaļa. Atkal lokāties uz visām debess pusēm. Visi it kā noguruši, bet tik smaidīgi un priecīgi, gandarījuma pārpilni! Rit sarunas par nūju pirkšanu, par nūjotāju atkārtotu kopā nākšanu, par iespēju aizbraukt panūjot gar jūru ...

Nobeigumā mūs visus vēlreiz uzrunā trenere: „Mums vajadzētu pārņemt to valstu praksi, kas atbalsta pasākumus, kuri uzlabo cilvēka veselību. Jāsaprot, ka dažādu slimību profilakse ir krietni lētāka nekā to ārstēšana. Ieguldot profilaksē latu, ietaupām trīs latus ārstēšanā. Nūjošana ir vienkāršs, visiem pieejams un efektīvs veids, kā nodarboties ar fiziskajām aktivitātēm neatkarīgi no vecuma, dzimuma vai fiziskā stāvokļa, un tai nav laika apstākļu ierobežojuma.”

Un to pierādījām arī mēs! Apkopojot dalībnieku anketas, atklājās, ka kopā bijām sanākuši 44 nūjotāji vecumā no 7 līdz 81 gadam, garumā no 1,26 līdz 1,78 metriem, ar sieviešu dzimumu pārsvarā.

Lieliski, lieliski un vēlreiz lieliski!

Nākamajā dienā mani tirdīja interese un reizē arī atbildība par to, kā jūtamies, vai nesamocījāmies, jo slodzīte bija ne pa jokam! Gribas zināt, ko ieguvām, kādi vērtējumi, atziņas.

Sazinos ar Lāsmu.

- Skatījos, kā tu, Lāsma, ar lielu enerģiju un degsmi meties procesā iekšā! Kā jūties pēc nūjošanas? Kā nekā 3km pieveikti raitā soli!

Lāsma Priše: - Sākumā pat ļoti šaubījos, vai iederēšos nūjotāju pulciņā, jo es taču neko nemāku! Bet pēc stāstītā sapratu, ka mēs te visi kopā esam ar mērķi, lai iemācītos, kā to pareizi dara. Mani tas ieinteresēja! Instruktorē deva daudz labu padomu, kā uzlabot veselību nūjojot. Biju pat pārsteigta, ka, to darot, tiek nodarbinātas vienlaicīgi 600 muskuļu grupas!

Laiks mūs ļoti lutināja, saulīte spīdēja. Pirms finiša jutu, ka mugura un pierē mazliet slapja, bet tas labi! Laikam jau no gandarījuma par paveikto!

Prieks par noslēgumā pasniegto tēju ar medu un ingveru. Par dzērvenītēm, rozīnēm, aprikozēm, riekstiem, kas tik labi iederas pēc kārtīgas nūjošanas. Tieši to pēc slodzes un arī veselības nolūkos ieteica instruktore. Mājās devos ar domu, ka nākamajā rītā gan būs muskuļiem, ko trūksties, bet biju patīkami pārsteigta, ka pat sāpes, ko jutu rokas muskuļos jau mēnēsi, bija pazudušas! Tad es sapratu, ka tas ir man vajadzīgs! Gan veselībai, gan labai omai! Nu gaidu savas nūjas, ko esmu pasūtījusi, tad tā lieta tiks darīta!

Paldies jums par jaukā pasākuma organizēšanu, instruktorēi - par noderīgo informāciju un novada domei par atbalstu.

- Anna, tu man rakstīji, ka uz nūjošanu noteikti būsi, brauksi si Rīgas kopā ar mūsu. Nopriecājos par atsaucību. Gribu zināt, kā jūties, kādas atziņas?

Anna Robežniece: - Nūjošana - tas ir kolosāli! Mana kursa biedrē Līne jau pusi Eiropas pārstaigājusi ar un bez nūjām, mans znots Ģirts šovasar noskrēja turpat 100km pa Monblāna kalnu virsotnēm ar aizām, izmantojot nūjas. Tas viss mani ir aizkustinājis! Tādēļ, uzzinot par nūjošanas pasākumu manā mīļajā Jaunpiebalgā, bija skaidrs, ka man tajā noteikti jā piedalās.

- Ko vērtīgu guvi?

- Daudz vairāk uzzināju par nūjošanas specifiku un dažādajiem līmeņiem. Cik ļoti nepieciešami vingrinājumi ar nūjām, cik labvēlīgi viss kopumā noder manai veselībai. Pasākums noteikti lika aizdomāties par veselību, kā to saglabāt, būt labā fiziskā formā un izskatā.

- Varbūt ir kādi ieteikumi?

- Jaunpiebalgā noteikti jāizstrādā nūjošanas maršruts un jāizveido atbalsta grupa - nūjotāju klubs, jo staigāt bariņā ir daudz jaukāk. Arī iedzert ingvera tēju ar medu tāpat kā šodienas pasākumā.

- Pašai nūjas jau ir ?

- Kā tad bez nūjām! Vēl nav, bet noteikti būs!

Tālāko ceļu pie mums bija mērojuši Zane un Dainis Bisenieki no Gulbenes novada Stradu pagasta. Sazinos arī ar viņiem.

- Zane, kā tikāt pie informācijas par mūsu pasākumu?

Zane Biseniece: - Informāciju par nūjošanu Jaunpiebalgā atradu dienu iepriekš Latvijas Tautas sporta asociācijas mājas lapā. Pirms tam radio raidījumā „Kā labāk dzīvot” dzirdēju interviju ar treneri Gaļinu Gorbatenkovu. Tā kā vīram jau bija uzdāvinātas nūjas, lasīts žurnālā „36,6°C” par šo tematu, tad radās interese, kā to izdarīt pareizi, praktiski.

- Kādas atziņas?

- Diena bija ļoti jauka, patika pasākums un arī sapratām, kā tā lieta darāma. Patika treneres aizrautība, ka nepagāja mums garām, bet ļoti pacietīgi mūs dresēja.

- Šī bija pirmā sastapšanās ar nūjām?

- Jā!

- Vai bija vērts mērot ceļu no Gulbenes novada?

- Viennozīmīgi bija vērts braukt uz Jaunpiebalgu! Ne vien nūjošanas dēļ, bet arī dabas skaistuma un sirsnīgo cilvēku dēļ. Paldies, ka esat tik aizrautīgi un spējāt ieinteresēt arī citus! Lai jums visiem laba veselība un prieks nūjot!

- Paldies, Zane! Lai jums arī izdodas nūjošana, saglabājas un nerimstas nūjotprieks!

Pirms pasākuma mēs abas ar Ievu daudz domājām par to, kā uzrunāt un iesaistīt cilvēkus no cienijamo pensionāru vidus. Bijām pamanījušas viņu pozitīvo un aktīvo attieksmi pret nūjošanu. Kad ieraugu šīs kundzītes nūjojot, smaids pats ieraušas sejā. Tas ir tik jauki - arvien būt možam, aktīvam, kustīgam, labā omā un lustīgam! Tieši tādas arī ir šīs kundzītes!

Pēc pasākuma telefoniski sazinājos ar Ilgu.

- Ilga, mums tiešām prieks, ka atsaucāties un nesmādējāt mūsu pasākumu! Kādas sajūtas? Vai guvāt arī ko vērtīgu sev?

Ilga Bobrova: - Ļoti vērtīgi! Instruktorē parādīja, kā tas pareizi jādara. Bijām jau meklējušas informāciju žurnālā „36,6°C”, šo to Sarmīte bija ierādījusi. Izpratām iesildīšanās gājienus, uzzinājām vajadzīgo nūju garumu. Jā, un pareizo roku atvēzienu arī.

-Un kāds izrādījās nūju garums - vai bijāt atradušas pareizo?

- Tās ir īsākas !

- Ikdienā redzu, ka jūs patiešām nūjojat! Kādu gabalu noejat?

- Kādus 4 - 5km dienā noejam!

- Oho, tik daudz! Katru dienu, neatkarīgi no laika apstākļiem?

- Jā, mēs izejam pulksten 11 un ap vieniem atgriežamies. Ja liet, uzvelkam lietus apmetnišus un - aidā, laižam prom savu maršrutu!

- Ko tev dod nūjošana?

- Tā izkustina visus muskuļiņus, ne tikai kājas, bet rokas, krūšu kurvi, mugurkaulu - tas ļoti no svara. Kā mediķis varu teikt, tiešām visas maliņas, visi muskuļiņi izkustas! Tas atsver vairākus trenāžierus.

- Kuras ir tavas uzticīgākās kompanjones nūjošanā?

- Silvija un Ausma.

- Apbrīnojami un vēlreiz apbrīnojami! Jūs esat labs piemērs citiem!

Protams, iedomājāmie arī par jauniešiem, bet nav ne mazākās nojautas, ko jaunieši domā par nūjošanu.

- Brenda, kad pieteicāties jūs ar Alisi, nodomāju, re, stereotipi tiek laužti! Arī jauniešiem par to ir interese! Šī bija pirmā sastapšanās ar nūjām?

Brenda Bekere: - Jā, šī bija pirmā reize ar nūjām! Nebija sanācis laika piekļerties tām, bet šoreiz, izlasot afišu, bija interese un laiks sakrita ar iespēju, tāpēc nodomāju - kādēļ gan neizmēģināt? Pierunāju arī Alisi!

- Nu, un kā, slodzīti noķērāt?

- Sākumā likās tā mazliet amizanti... Ko tad mēs te, bet vienmēr jau ir jāizmēģina kaut kas jauns. Beigu beigās pat piekusu, bet, iedzerot tēju, nogurums pārgāja. Tas bija ļoti jautri, jo bija laba kompānija!

Laimu ar Rutu nevarēja nepamanīt, jo varu pačukstēt tiem, kas neredzēja, ka tas bija tas priekšgals, kas atrāvās „no vidukļa”.

Protams, mani interesē, ko šis „priekšgals” domā par pasākumu!

- Laima, jūs abas ar Rutu biju jau agrāk pamanījusi nūjojot. Varētu pat teikt, ka bijāt iedvesmas avots šim pasākumam. Kādas pārdomas, vērtējums?

Laima Upmale: - Jā, mēs nūjojām jau tad, kad visi par to vēl smējās! Par pasākumu - prieks, ka bija izkustināti un uz kopā pabūšanu saorganizēti dažāda vecuma ļaudis. To visu jau var darīt, ja ar kustēšanos esi uz tu, bet, ja nē, šis pasākums noteikti iedrošināja, deva pozitīvas pārdomas tiem, kuri nūjoja paslepus, šauboties par rezultātu un nepieciešamību.

Kārtējo reizi uzzinājām, kāpēc vajag nūjot, to labumu nevar panākt tikai fiziski strādājot! Man prieks par Piebalgā esošajām nūjošanas grupām, ticu, ka to būs vēl vairāk!

- Cik sen jau nūjojat? Cik kilometrus vienā reizē pieveicat?

- Tā nopietnāk laikam no 2008.gada. Reizē noejam līdz pat 10 km.

- Varbūt tev ir kādi ierosinājumi, ieceres?

- Noteikti šim pasākumam jābūt turpinājumam, kad visi saskrienam kopā un sagādājam sev īpašus nūjošanas svētkus! Ļoti sapņoju par izbraucienu uz jūru... Ikdienā nūjot ir vieglāk mazākās grupās, jo var saskaņot iešanas tempu, attālumu utt. Gribu pateikt paldies par iespēju tikties ar instruktoru, man pat tiekoties otro reizi bija ļoti interesanti. Paldies visiem, kuri atbalstīja pasākumu!

Ruta Intenberga: - Laima ir īstais lietpratējs šajā jomā, es esmu slinkāka, lai gan arī man bija vēlēšanās nūjošanas procesu izziņāt pamatīgāk, no speciālistu viedokļa raugoties. Šāda iespēja tika piedāvāta, kā neizmantosi? Esmu sajūsmināta par pasākumu....rudens diena, dāsna saulīte, visapkārt sarunas, smiekli, uz-

mundrinājumi, tikšanās ar brīnišķīgiem cilvēkiem, zinoša trenere, pats nūjošanas process, patīkams nogurums, sārtums vaigos, karsta tēja ar vitamīnu devu, apziņa, ka esi savas prasmes pilnveidojis, vēlme pabūt kopā, uzrunājot otru un daloties iespaidos, liela vēlēšanās pēc līdzīgiem kopā izešanas brīžiem.

Paldies, ka tik atklāti dalījāties savās sajūtās! Nekas cits neatliek, kā arī man atklāti pastāstīt par savējām. Uz pasākumu devos ar savām nūjām, jo man tās labu laiku stutēja kaktu, vai kakts nūjas - grūti pateikt. Brīžiem tās nogāzās un kādam aizšķērsoja ceļu. It kā vēroju no malas nūjotājus, šo to biju lasījusi žurnālos, tā pamazām, pamazām domas virzījās uz rīcības pusi! Bet izrādījās, ka ne jau man vienīgajai nūjas kaktu stutēt!

Pareizo virzienu norādīja māsica Gundega, kura arī ir nūjošanas instruktore Carnikavā, viņa ieteica sazināties sporta asociācijā ar pašu Gaļinu Gorbatenkovu. Sākumā nedaudz nobijos, bet tad tomēr bailēm neļāvu vaļu! Tagad esmu gandarījuma pilna par paveikto! Liels prieks par visiem un ikkatru no jums, kas atnācāt un piedalījāties!

Arī es tā pa īstam beidzot sapratu, kas ir kas. Aiznākamajā dienā zvanu kaimiņiņei Intai: „Nu, ko, izlaižam kādu gabalu?”

Inta atbild: „Okei, cikos laižam un uz kuru pusi?” „Nu, četros varbūt, un tad jau saštukosim, uz kuru pusi! Tiekamies uz lielā ceļa!” atbildu.

Mana Elizabete piesakās doties līdzi.

Nodomājam doties uz Jēcu pusi. Un labāk pa meža ceļiem. Vienīgais skaidrais virziena rādītājs ir Rīga – Pitalova - atliekas no kādreiz tik varenajām dzelzceļa slīdēm. Nebijām ne Rīgā, ne Pitalovā, bet, kur bijām, arī grūti pateikt, jo APMALDĪJĀMIES! No sērijas - kā var apmaldīties trīs priedēs??? Tumst arvien vairāk un vairāk, un beidzot jau izkuļamies uz lielā ceļa. Spoža mēness pavadība atgrīcējamies mājās. Prātojam, ka pagājušas gandrīz trīs stundas, un rēķinām, ka pieveikti vairāk nekā 10km! Ārprāc!!!

Nākamajā rītā zvanu Intai: „Nu, kā jūties?” „Laikam jau forši, man tāda iedvesma vēl vakarā uznāca, ka mazgāju traukus, tīrīju māju. Brīnums, bet nekas nesāp!”

Laikam jau mums tāpat kā Intai ir vajadzīgs pulkstenis, kas rāda kilometrus, un galvenais - arī navigāciju!

Vēlreiz abas ar Ievu gribam pateikties visiem, visiem jums, instruktorai Gaļinai Gorbatenkovai par degsmi, aizrautību un profesionalitāti, milzīgs paldies novada domei par atbalstu, firmai „Walmart” un sporta asociācijai par dāvanām, kā arī Armandai, Amandai un Santai par izpalīdzēšanu.

Nerimstošu nūjotprieku vēlot - **Egita un Ieva,**
Jaunpiebalgas Attīstības fonds

Nūjošanas *eksāmens* – godam izturēts!

Izlasīju afišu, ka 20.oktobrī Egita Zariņa organizē nūjošanas apmācību treneres vadībā. Tā kā man patīk sabiedriskās aktivitātes, nolēmu aiziet un pavērot no malas, kas tur darās.

Norādītājā laikā tirgus laukumā pulcējās kupls apmeklētāju skaits, dažāda vecuma kundzes un jaunkundzes, arī divi drosmīgi vīriešu kārtas pārstāvji, daži bērni. Vēlāk noskaidrojās dalībnieku skaits – 44.

Nekāda vērošana no malas gan neiznāca. Pašai nemanot, iesaistījās pasākumā, kas man ļoti patika.

Vispirms Egita mūs iepazīstināja ar treneri Gaļinu Gorbatenkovu, viņai ir starptautiska pieredze, arī fizioterapeites prakse. Viņa apmāca jaunos trenerus nūjošanas gudrībās.

Trenerē bija atvedusi līdzīgu veselu vezumu nūju. Mēs tās pielaiķojām un piemērojām savam augumam.

Noklausījāmies treneres izsmēlošo stāstījumu par nūjošanu, tās nozīmi. Praktiski parādīja, kā ar nūjām darboties. Pēc tam sekoja iesildīšanās vingrojumi, kas izkustināja visas muskuļu grupas, un praktiska apmācība nūju pielietošanā soļojot. Pēc visa tā devāmies ceļā. Teica – jāiet desmit kilometri. Tas gan izrādījās joks. Veicām nedaudz vairāk kā trīs kilometrus. Citi izturēja līdz galam, citi, vadoties pēc savām sajūtām, devās atpakaļ ātrāk.

Pēc nūjošanas atkal vingrojām. Tad bija pārbaude, cik precīzi pielieto nūjas soļošanā. *Eksāmenu* izturējām visi.

Noslēgumā – kopīga fotografēšanās, loterija, kurā veiksmīgākie ieguva piemiņas balvas, neiztrūka arī sarunas pie tējas un kafijas galda turpat tirgus laukumā.

Gribu pateikt lielu paldies Egītai par lielisko pasākumu, par uzdrošināšanos uzaicināt tik slavenu un zinošu treneri no Rīgas. Paldies arī novada domei, tās priekšsēdētājam L.Šāvējam par materiālo un morālo atbalstu!

Pensionāru klubīņa „Harmonija” vairākas dalībnieces nūjo! Mums radās ideja rakstīt projektu LAD, lai iegūtu līdzekļus nūju iegādei, tādējādi aktīvā atpūtā iesaistītos daudz vairāk dalībnieku. Izrādījās, ka mēs nevaram rakstīt projektus, jo neesam nevalstiska organizācija, bet tikai interešu klubīņš, tādēļ mums naudas līdzekļus nepiešķir. Tā mūsu iecere izplēnēja. Nūju iegāde tad nu ir katra paša ziņā.

Diemžēl pielāgotās nūjas nedod vajadzīgo efektu, jo netiek iesaistīta plaukstas locītava un delnas, kas ir ļoti svarīgi.

Pēc nūjošanas pasākuma vēl divas stundas nostrādāju baznīcas tīrīšanas darbos, kas radušies pēc remonta. Nejutos piekususi, bet gan mundra un ar pacilātu noskaņojumu. Lūk, ko dod kustības svaigā gaisā, pie tam precīzi izpildītas!

Pensionāru klubīņa „Harmonija” dalībniece
Ida Bērziņa

P.S. Varbūt kāda cita Piebalgas nevalstiska organizācija var rakstīt projektu nūju iegādei. Pēc iegādes tās varētu iznomāt.

Paldies par pasākumu!

Viena no mūsdienu pasaules problēmām ir mazkustīgs dzīvesveids un stress, kā rezultātā palielinājusies cilvēku saslimšana ar dažādām slimībām. Tādēļ ir ļoti svarīgi pašvaldībām veicināt iedzīvotāju iesaistīšanos fiziskajās aktivitātēs.

Bija ļoti patīkami saņemt uzaicinājumu vadīt nūjošanas pasākumu Jaunpiebalgā, jo ar nūjošanu var nodarboties jebkurš, neatkarīgi no vecuma un dzimuma. Nūjošana ir viens no labākajiem slimību profilakses veidiem. Latvijas Tautas sporta asociācijas vārdā vēlos izteikt lielu atzinību Jaunpiebalgas pašvaldības vadītā-

jam Laimim Šāvējam, kurš atbalsta veselīgu dzīvesveidu savā pašvaldībā.

Īpašs paldies šī pasākuma organizatorei par lielisku pasākuma organizāciju.

Novēlu visiem nūjošanas pasākuma dalībniekiem un iedzīvotājiem nodarboties ar nūjošanu un būt veselīgiem!

LTSA ģenerālsekretāre **Gaļina Gorbatenkova**

Skolas ziņas

Limbažu novada bibliotēkas rīkotajā literāro darbu konkursā „Mana dzeja” piedalījās **Ilze Lapiņa** (11.kl.), viņas radošais darbs izpelnījās atzinību un tiks publicēts konkursa labāko darbu grāmatā. **Skolotāja Z.Althabere.**

Andreja Eglīša jaunrades konkursā par tēmu „Mēs viens otrā esam, viens otru nesam. Mājās” (A.Eglītis) ar prozu piedalījās **Lina Kurzemniece** (11.kl.) un ar dzeju par tēmu „Es esmu cēlies no mīlestības.” (A.Eglītis) piedalījās **Ilze Lapiņa** (11.kl.). **Skolotāja Z.Althabere.**

G.Merķeļa piemiņai veltītajā skolēnu literāro darbu konkursā „Latvieši 2012” par tēmu „Mans novads Latvijas hronikā” piedalījās **Kristīne Seržāne** (11.kl.). **Skolotāja Z.Althabere.**

Sagatavoja **Arnis Ratiņš.**

Orientēšanās prieks

Madonas novada atklātajā čempionātā orientēšanās sportā, kas notika 20.oktobrī Rempos, piedalījās: 1.klases skolēni: **Reinis Dravants, Elena Kondrahova, Ance Liliāna Lazdiņa, Alise Apsīte, Veronika Monika Štūriška, Gerda Johansone**, apsveicam **Tīnu Rukmani** ar iegūto 2.vietu!

2.klases skolēni: **Elīna Zariņa, Endija Romanova;**

3.klases skolēni: **Tabita Luka, Alvis Apsītis, Dikijs Zariņš, Ralfs Rubenis.**

Paldies vecākiem par atbalstu un ieinteresētību! Patīkamākais pārsteigums – „vecā gvarde” arī bija noņēmusi kompasus no „nagliņas” un veikli nozuda mežā. Iegūtās iemaņas nepazūd, tās ir tikai jāuztur formā!

Sarmīte Vlodare

Foto: Patriks Eniks ar omi veicis 1,6 km orientēšanās distanci

Viss sākās pavasarī ...

Viss sākās šī gada pavasarī, kad Vides radošajā darbnīcā tika izteikta vēlme sakopt un labiekārtot Gaujas krastus Jaunpiebalgas pagasta teritorijā. Tā tika uzsākts upes krastu sakopšanas cikls „Samīļo Gauju”. Pulcējāmie lielākās un mazākās sakopšanas talkās visa gada garumā. Septembrī un oktobrī talkotāju pulkam pievienojās arī skolu aktīvākie bērni un jaunieši. 26.oktobrī ar pasākumu „Darbs ar atpūtu lai mijas” noslēdzām 2012.gada aktivitātes Gaujas krastos. Godinājām vecos gumijas zābakus un zābaciņus, dodot tiem otru iespēju un pārvēršot mākslas objektos. Šai dienā sirsnīgā un priekpilnā atmosfērā Jaunpiebalgas izstāžu zālē „Velces” atklājām izstādi *Jautrie Gumpiši*. Pēc atklāšanas kārtīga ballīte visām vecuma grupām.

Oktobrī vairāku dienu garumā aktīvi darbojās radošās darbnīcas, kurās tapa *Jautro Gumpišu* kolekcija. Visatsaucīgākais bija Jaunpiebalgas sākumskolas kolektīvs. Paldies skoliņas skolotājiem, kuri ar visu sirdi un dvēseli palīdzēja bērniem radīt

unikālus mākslas darbus. Īpašs paldies skolotājai Laimai Upmalei, pateicoties viņas mīlestībai un vēlmei veidot bērnu ikdienu prieka piesātinātu un radošu, izdevās lielisks kārtējais notikums sadarbībā ar Vides radošo darbnīcu. Patikamu pārstiegumu dāvāja audzinātāja Ilva Bobrova - iesniedzot fantastisku pienesumu no bērnu dārza kolektīva. Tā izstādei pievienojās darbu kolekcija „Pelēni skatās kino”. *Gumpišu* darbnīcās līdzdalību ņēma mākslas skolas skolotāja Talita Rozenblate un brīvmāksliniece Ina Treiliņa.

Ļoti jauki eksponāti tapa sadarbībā ar lielās skolas atsaucīgākajiem jaunajiem māksliniekiem. Bija no sirds jānopūlas Arnim Ratiņam, lai mobilizētu skolotājus un jauniešus Vides radošās darbnīcas pieteiktajām aktivitātēm. Bet viss, kas izdevās – bija lieliski. No klasēm visaktīvākie bija 8.b klases audzēkņi - paldies skolotājai Velgai un 5.klases audzinātājai Ivetai. Īpašs paldies lielās skolas talkotājiem un klašu audzinātājam Maijai Apsītei, Velgai Zariņai – Romanovai, Vēsmai Johansonci, Ivetai Bērziņai, kuras atrada laiku un motivēja Piebalgas juniorus justies vajadzīgiem un atbildīgiem par vides kārtību dzimtajā pagastā. Viņi devās rudens talkās pie Gaujas un sakopa atpūtas vietas pirms sniega atnākšanas.

Lai izstāde taptu visā tās krāšņumā, bija vajadzīgi brīvprātīgie Piebalgas aktivisti. Izstādes ekspozīcija veidota, pateicoties Bērtulim Ābelniekam, Ditai Ābelniecei, Alisei Smilgai, Brendai Beķerei, Inai Treiliņai, visiem Jaunpiebalgas veikaliem un pastam, kas ziedoja kartona kastes, uz kurām tika izvietoti mākslas darbi. Par īpašo sirsnību un atsaucību projekta realizācijā vēlos pateikties Edītei Peilānei, Ancei Dārziņai un Jurim Kazākam.

Aktīvākajiem talkotājiem un gumpišu meistariem milzīgos un gardos kļiņģerus dāvāja Līviņu ģimene (veikals „Elvi”), veikala „Baf” ļaudis. Izēšanās bija liela, paldies! Savukārt slāpes veldzējām ar atspirdzinošo ūdeni, ko mums atvēlēja SIA „Piebalgas alus”. Ballītēs muzicēja un uzturēja jautru garu Jānis Žagariņš un Mārtiņš Smilgins.

Labs darbiņš, kas padarīts! Tagad domājam par tālākajām aktivitātēm. Vēl joprojām gaidu piebaldzēnu ieteikumus un nākamo projektu tēmas. Kas jau ir ielānāts? Jaunpiebalgas mazo upīšu sakopšanas talkas. Uz tām mēs pulcēsimies nākamā gada aprīlī Lielās talkas ietvaros. Tāpēc jau laikus pucējam zābakus, lai ir kārtīga talkošana!

Ar cieņu - Inese Leite

STARORĪGA'12
gaismas * festivāls 15.-18. NOV. 2012. www.staroriga.lv

”Staro Rīga” – jau piekto gadu!

Šogad jau piekto gadu Latvijas galvaspilsētā par godu valsts dzimšanas dienai notiks gaismas festivāls „Staro Rīga”, kas norisināsies no 15. līdz 18. novembrim, māksliniekiem un citiem radošiem cilvēkiem piedāvājot savus darbus.

Gaismas festivāls „Staro Rīga” ir vairāku dienu pilsētvides objektu izstāde,

kurā, izmantojot mūsdienu gaismas un video tehnoloģijas, ar izgaismojuma palīdzību tiek pārvērsta Rīgas ainava. Gadu no gada gaismas festivāls kļūst arvien vērienīgāks: ja pirmajā gadā skatītājiem tika piedāvāti 27 mākslas darbi, tad pērn varēja vērot jau 75 apjomīgus gaismas objektus.

Pagājušā gada „Staro Rīga” piedāvāja festivāla konkursa programmas, sadarbī-

bas partneru, pilsētvides pastāvīgos, jauniešu un studentu gaismas objektus, kā arī vides reklāmas stendu mākslas un pilsētas iedzīvotāju līdzdalības objektus, starptautisko programmu un citus pasākumus, katrai no iesaistītajām pusēm izstāstot savu stāstu par pilsētu: emocionāli, bezkaislīgi, pamācoši, vēsturiski, interesanti, jocīgi, smieklīgi, dīvaini, savādi, priecīgi, bēdīgi, pašapzinīgi, izaicinoši, šādi un tādi, visādi.

Gaismas stāstu nevar izstāstīt bez kādas redzamas dziļākas domas, izgaismojuma vēstījuma. Tas ir ar spraigu sižeta risinājumu, neparastu notikumu centrā un pilnīgi negaidītu atrisinājumu par pilsētu – urbanu veidojumu, kurā mīt cilvēki, pilsētu – virtuālu, iedomātu, izsapņotu, nerealū vai reālu līdz neiespējamībai, pilsētu – Rīgu, kas šogad svin 811 gadu jubileju.

A.Ķīkere

Aušanas tradīcija atjaunojas

Jaunpiebalga – tas skan lepnī. Kad pirms 17 gadiem no trīsdesmit četru kilometru attāluma ar kājām nācu uz Jaunpiebalgu savu ragaviņu svītas pavadībā un zirgu pie rokas, ceļā satiku gaišmatainu meiteni, kura laipni sveicināja, nodomāju – šeit dzīvo kulturāli cilvēki, jo pat šovinistu likumi nav spējuši iznīdēt senību audzināšanu.

Gadiem ejot, daudz būts ārpus mūsu novada, esmu tikusies ar dažāda vecuma ļaudīm, jo bieži vasarās, braukājot pa tirgiem ar ogām un atbildot uz jautājumu, no kurienes esmu, saņēmu nedalītu cieņu, jo, lūk, Jaunpiebalga esot skaista vieta ar augstu kultūras līmeni, te ir pazīstami, veiksmīgi uzņēmēji, daudzi mākslas un kultūras cilvēki nākuši no Jaunpiebalgas un, protams, ļoti daudziem šeit senču mājas un bērnības zeme.

Vēl dzīvojot citā novadā, zināju, ka šeit ir senas aušanas tradīcijas, tādēļ cerēju, ka drīz atkal kladzēs stelles, bet diemžēl pagāja daudzi gadi, līdz kādā no tikšanās reizēm ar Sandru Strēli izteicu domu, ka vajag atjaunot aušanas pulciņu, un viņa pamudināja mani, lai to organizēju. Paldies! Tagad esmu droša, ka vairs nav nepārvaramu šķēršļu, jo mūsu novadā strādājošie uzņēmēji un vienkārši darbinieki, cik kurš varēdams, veicināja, lai jau šodien būtu redzami pirmie grīdas celiņi, veidoti no nolietotām drēbēm un augstvērtīgiem velku diegiem, kurus sponsorēja „Wenden Furniture” M. Intenbergas personā. Atspoles sagādāja I. Dūklavas kundze un L. Šāvējs ar pašu audēju līdzdalību. Stelles nākušas no dažādiem attālumiem. Kā pirmās piedāvāja Dz. Vilks kundze, novēlot veiksmi, otrās atveda A. Liedskalniņš no Gulbenes – savas mammītes lolojumu, trešās

– kultūras nama Ilzītes no Pierīgas atvestās, bet mazās, domātas jostu aušanai, manis pašas. Savukārt I. Damrozei ir pašai savas stelles, un viņa arī auž.

Kā jau lietotas mantas – tās arī jāremontē. To mums meistarīgi palīdz A. Duļbinskis, J. Ivulāns. Pat gaismas ķermeņi sagādāti katrām stellēm atsevišķi. Paldies kultūras nama *ideju ģenerātoriem* L. Skutānei un I. Stolerei!

Pagaidām vēl neesmu sadabūjusi tik daudz naudiņas, lai apmaksātu galdniecībā izgatavotos velku stāvus, kaut paši stāvi jau tiek darbināti. Šodien saku lielu paldies visiem tiem gaišajiem cilvēkiem, kuri jau piedalījās šajā akcijā, kā, piemēram, A. Petrovska, I. Ontužāne, Ināra no lielveikala, pagasta meitenes un daudzi citi.

Tuvākajā laikā mums būs pat mēbeles – plaukti, ko laipni atvēlēja U. Logina, bet J. Kazāks solīja salabot un palīdzēt tos atgādāt.

Bibliotēkas kolektīvs palīdzēja ar kopēšanas darbiem, uzskates materiālu bāzes veidošanu. J. Smilgins fotografēja par vēsturi kļuvušos A. Robežnieces darbus, sekretārite meklēja adreses no citu audēju darbnīcām. Dace, Baiba, Maija, Lolita, Līga uztur darboties prieku. Ko vēl var vēlēties?

Ja nu vienīgi vēl būtu iespējams sagādāt zaļos un gaiši zilos drēbju materiālus. Būtu prieks par dažāda vecuma meiteņu līdzdalību mūsu pulciņā!

Lai jums visiem gaiši svētki!

Uz tikšanos 3.martā izstāžu zālē „Velves”!

Audēju kopas organizatore **G.Daukste**
Mob. 26647851

Lauku ziņas

2012. 29.novembrī pulksten 10.00 Jaunpiebalgā Gaujas iela 4 tautskolas telpās notiks Madonas – Cēsu MKPC rīkots seminārs.

Par ārstniecības augiem, to atpazīšanu, ievākšanu, izmantošanu, drogu sagatavošanu stāstīs **Zeltīte Kaviere**. Seminārs notiek Valsts Lauku Tīkla pasākumu ietvaros un ir bezmaksas. Būsiat gaidīti ikviens!

Apsveicam!
Konkursā „Sējējs 2012”
nominācijā „Ģimene lauku sētā”
par laureātiem atzīti
VELTA un JĀNIS CIEKURŽŅI
z/s „Jaunkūģi”.

Konkursā „Skaistākās lauku
saimniecības” piedalījās un
veiksmīgi startēja
ILZE un ĒRIKS BLŪMI z/s
„Uzvaraskalns”.

Konkursā piedalījās vairāk nekā 20 lauku saimniecības, no kurām septiņas tika atzītas par izcilēm paraugiem un 31.oktobrī Melngalvju namā tika sveiktas ar vērtīgām veicināšanas balvām. Par sakoptāko lauku saimniecību tika atzīta Gavaru ģimenes saimniecība „Ceriņi” Apes novadā.

Novada lauksaimniecības organizatore
Maija Ķīkere

Jaunpiebalgas kapi ir vieni no vecākajiem visā Latvijā. Apbedījumi tajos sākti ap 1710.gadu. Kapsētā atdusas daudzi cilvēki, kuri savu dzīvi veltījuši Latvijai.

Dzīves grūtos brīžos, kad pavadām kapu kalniņā aizgājējus, nākas sastapties ar nepieciešamību pēc bērnu pakalpojumiem un *mūža mājām* aizgājējam. Tos šobrīd Jaunpiebalgas kapos varat saņemt, sazinoties ar **Artūru Tenteli** (kapu uzraugu), **mob. 26251118**.

Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā
no 26. līdz 30.novembrim
atvērta radošā darbnīca.
Gatavosim Ziemassvētku
apsveikumus.
Aicināti visi interesenti!
Informācija pa tālruni 64107903

Kultūras pasākumi

2012.gada novembrī, decembrī Jaunpiebalgas novadā

Jaunpiebalgā

16.11. Valsts svētki

plkst.19.00 Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienai veltīts svinīgs sarīkojums Jaunpiebalgas kultūras namā, „Gada cilvēks 2012” godināšana;

plkst.22.00 Balle - spēlēs grupa „Marko Man Band”: Marko Ojala – balss, ģitāra, Arturs Zemnieks – ģitāra, Ritvars Garoza – taustiņinstrumenti, Jānis Retenais – bass, balss, Artis Orubs - bungas

30.11. Lekciju cikls „Gaismas stāsti”.

Izstāžu zālē „Velves” līdz 2.decembrim apskatāma izstāde „Jautrie gumpiši”. Lai arī aicināti!

1.12. 12. klases Žetonu vakars.

2.12. plkst. 17.00 Izstāžu zālē „Velves” Dinās Ābeles ikonu izstādes atklāšana „Tuvāk būt” un dzejas vakars kopā ar dzejnieci Mariku Sviķi un mūziķi Jāni Žagariņu.

9.12. plkst. 17.00 Ziemassvētku ieskaņas koncerts Jaunpiebalgas Svētā Toma ev. lut. baznīcā.

Plkst. 18.00 Lielās egles iedegšana pie Jaunpiebalgas novada domes, Ziemassvētku tirdziņš, aicināti pircēji un pārdevēji. Iepriecināsim savus mīļos ar pašdarinātām Ziemassvētku dāvanām!

Lūdzam visus tirgotājus pieteikties līdz 2. decembrim pa tālruni 26114226.

16.12. Ziemassvētku koncerts „Ziemassvētku roze”, komponists - Uģis Prauliņš, mūziķi - Lorisja Vuda un Ivars Cinkuss.

19.12. Pirmsskolas vecuma bērnu Ziemassvētku eglīte (arī tiem, kuri neapmeklēja pirmsskolas vecuma grupiņas). Individuālie bērnu pieteikumi līdz 10. decembrim t. 26114226, 26178257

27.12. Senioru Ziemassvētku eglīte.

Lūdzu, sekojiet līdz reklāmai www.jaunpiebalga.lv

Interesēties pa tālruni: 26176257, 64162182 vai 26114226

Zosēnu pagastā

13.11. Kino klubs - filma „Bermontiāda”.

18.11. plkst.15.00 Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienai veltīts pasākums Zosēnu pagasta kultūras namā.

* Mežābeles stāsts krustcelēs - pašdarbnieku sniegunā.

* Mūsu pagasta „Goda cilvēki” šodien.

* Pozitīvā un relaksējošā gaisotnē salonmūzikas ansamblā „Barkarola” koncerts: muzicē: četras Latvijas Mūzikas akadēmijas absolventes - profesionālas mūziķes: Daniela Igaune (vijole), Liene Golovacka (vijole), Sandra Grīnberga (čells), Inita Neilande (arfa). Kopā ar māksliniecēm - soprāns Baiba Gaure.

Klausoties skaistu mūziku, skumjas kļūst gaišākas, bet prieks – bezgalīgs...

Transporta nepieciešamības gadījumā zvanīt 26538154 (Dzidra)

24.11. plkst. 12.00 aicinu dažāda vecuma bērnus, jauniešus - puīšus un meitenes – uz satikšanos Zosēnu kultūras namā, lai kopīgi pavadītu brīvo laiku dejojot. Atnāc un nepaliec malā!

25.11. plkst. 11.00 veselības klubīna „Jauns sākums” nodarbibas.

Apskatisim galvenās veselīgas dzīves vadlīnijas visam mūžam. Mācīsimies dzīvot, lai būtu veseli. (Ārste Baiba Kreitenberga). Kulinārija. Ieeja bezmaksas.

11.12. Kino klubs – filma „Es esmu latvietis”.

Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas restaurācijai veltīts dievkalpojums Rīgā Doma baznīcā

13.decembrī plkst. 18.00

Dievkalpojumu vadīs
Jaunpiebalgas draudzes mācītāji
Artis Eglītis un
Intars Jonītis, kā arī Doma dekāns Elijs Godiņš.
Būs vienreizēja iespēja dzirdēt Lorisju Vudu,
Ivaru Cinkusu, Uģi Prauliņu,
Larisas Bulavas ērģeļspēli.

Rīgā esošie piebaldzēni! Aiciniet līdzī
savus draugus un radus!

Visiem interesentiem ir iespēja nokļūt
Rīgā ar organizētu autobusu!

Izbraukšana no
Jaunpiebalgas
kultūras
nama plkst. 12.00

Ceļa maksa Ls
3.- Pieteikšanās
līdz 10.decembrim.
Zvanīt 26615072
(Vēsma)

Rudens dzejolis

*Rudens klāt, lapas vējā dejojot sāk,
Tās tagad var grābt rudenīgāk.
Ātri tumsa nāk, par ziemu vēstīt sāk,
Laiks ķert darbus veicīgāk.*

*Malkas šķūnītis arvien vēl pildās,
Vajaga gana, jo visi sildās.
Ņemt lietussargu bieži nākas,
Te saule, te atkal lietus gāžas.*

*Uzvelc sejā plašu smaidu,
Nebūs vairs tik dienu raibu.
Siltas zeķes meklējiet,
Ziemas priekus izbaudiet.*

Jānis Mājenieks (juniors)

**Lai gadi nākamie
viegliem soļiem nāk,
Dod veselību, stiprumu
un prieka daudz!**

Decembra jubilāri

60	Laimdota Bedeice Jānis Lipiņš Vilis Līviņš Vilnis Pakalns	05.12.1952. „Lielnaudēji” 06.12.1952. „Mostene” 02.12.1952. Gaujas iela 21A 03.12.1952. Pēterskola, Zosēnu pagasts
65	Dzintra Kalve Uldis Seržants	05.12.1947. „Veczeikari”, Zosēnu pagasts 05.12.1947. „Kalna Strupiņi”
70	Silvija Lēģere	02.12.1942. Rūpniecības iela 2-7
80	Arnolds Antons Imants Cīrulis	26.12.1932. Brāļu Kaudzīšu iela 3-21 08.12.1932. Gaujas iela 10, Zosēnu pagasts
91	Austra Zemiša	11.12.1921. Raiņa iela 6-1
95	Marta Sproģe	27.12.1917. „Stūrīši”

Apsveicam decembra jubilārus!

Jaunpiebalgas novada dome

Jaunpiebalgas vidusskola
PATEICAS

Vitai Costabilei

(vidusskolas 1998.gada 9.klases
absolventei)

Vitālijai Ivaņinai)

par vidusskolas bioloģijas kabine-
tam dāvināto mācību līdzekli -
cilvēka skeletu.

U.Logina, D.Rubene

Jaunpiebalgas vidusskolas padome
AICINA

vidusskolēnus, tēvus, vectēvus,
sportistus u.c. interesentus
uz slēpošanas trases veidošanas

TALKU

24.novembrī pulksten 9.00
ar saviem zāģiem vai citiem darba
rīkiem.

UZZIŅAS: Aivars Damroze

29463629,

Raimonds Dombrovskis 26567616

Jaunumi tautskolā

20.novembrī pulksten 16.00 **Mārtiņš Geida**

21.novembrī pulksten 16.00 **Melnbāržos Sandra Pallo**

23.novembrī pulksten 10.00 sāk pieņemt adatu terapeits **Dainis Logins**
no Rīgas (iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu 29146397)

25.novembrī pulksten 15.00 **Uldis Zandbergs „Sudraba ticējumi”**

4.decembrī pulksten 17.00 **Inese Prisjolkova**, tēma „**Milēt un būt milētam...**”

Seminārs par attiecībām. Kāpēc ir cilvēki, kas viegli iepazīstas,
nodibina attiecības, izveido ģimenes un ir laimīgi, un kāpēc ir tādi,

kas gadiem to pašu mēģina izdarīt, bet kaut kā neveicas?

Kā satikt savu cilvēku un kā baudīt harmoniskas pāra attiecības gadu gadiem?

Ģimenēm uz semināru ir atlaides.

Pārējās nodarbības dienu piedāvājumā

Vetārste

Anna Mackeviča

Jaunpiebalgā jūs gaidīs

**17., 18., 19. un 24., 25.novembrī,
8., 9. un 22., 23., 24. decembrī.**

Tālrunis 29409709

*Tev liksies – durvīs kāds stāv,
Bet manis tev nebūs,
Es akmenī, puķē un papīra lapā būšu.
Sev paņemšu līdzī vien saujiņu balta vēja,
Bet tieši šīs sauļas tev pietrūks septiņus mūžus.*

Aizsaules ceļu gājuši:

Voldemārs Antons Supe 68 gadu vecumā,

Biruta Knāķe 71 gada vecumā.

**Jaunpiebalgas novada dome
izsaka līdzjūtību tuviniekiem!**

***Dzīve tik strauji kā pavediens ris,
Pēkšņi viens mirklis, un zudis viss.***

**Skumju brīdī esam
kopā ar Ričardu,
vecmāmiņu kapu
kalniņā pavadot.**

3. klases skolēni,
audzinātāja un
vecāki

Jaunpiebalgas novada domes izdevums
Redakcija: Aija Kikere tālr. 64162437 (darbā), 26409543 (mob.), e-pasts: piebaldzeniem@jaunpiebalga.lv;
aija.kikere@gmail.com; Zinaida Šoldre tālr. 64129837 (darbā), 22409419 (mob.)

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļiem un faktiem precizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas
viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce obligāta. Iespiests SIA „Latgales druka”.